Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 431
Vineri 13 iunie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Cu toate forțele în lupta pentru obținerea de recolte bogate!

Au început secerișul orzului

De cîteva zile lanurile de orz de pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Mîrșa, raionul Videle, au dat în pîrgă. Cu secerătorile-legători pregătite din vreme, muncitorii gospodăriei au început secerișul. In prima zi de lucru, brigada condusă de Gheorghe Văduva, de la secția Mîrșa a reușit să recolteze 8 hectare de orz, iar brigada de la secția Vînători, condusă de Florea Vlad, a recoltat într-o singură zi 7 hectare.

★

Membrii întovărășirii agricole „Luceafărul" din orașul Alexandria, regiunea București, au început „bătălia strîngerii recoltelor" din acest an. Astfel, în cursul acestei săptămîni ei au început secerișul și treieratul rapiței. Recolta de rapiță a întovărășiților a dat 900 kg la hectar.

Muncitorii din brigada condusă de Marin Oancea, de la secția Leordeni a gospodăriei agricole de stat Ștefănești, raionul Topoloveni, execută al II-lea stropit al viței de vie.

Trebuie grăbită repararea combinelor și batozelor

In unele regiuni ale țării recoltatul orzului de toamnă a început. Datele centralizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii acum cîteva zile arătau însă că pregătirea combinelor și batozelor este mult rămasă în urmă. In regiunea Suceava, de pildă, batozele din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat nu au fost reparate decît în procent de 38 la sută, în regiunea Bacău 39 la sută, în regiunea Cluj 43 la sută, în regiunea Iași 49 la sută etc. In regiunea Ploești combinele au fost reparate numai în procent de 40 la sută, în regiunea Galați de 48 la sută etc.

Pentru ca lucrările de seceriș, treieriș și dezmiriștit să se facă fără pierderi se impune ca utilajul necesar executării acestor lucrări să fie reparat din vreme.

Dat fiind că de începerea muncilor de recoltare pe scară largă nu ne mai despart decît puține zile, este necesar să fie luate măsuri pentru terminarea grabnică a reparațiilor la batoze și combine. Centrele mecanice și celelalte întreprinderi furnizoare de piese de schimb au datoria să trimită în cel mai scurt timp bazelor de aprovizionare, reperele și materialele planificate. Conducerile unităților agricole de stat și comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să-i mobilizeze pe toți cei care lucrează la pregătirea mașinilor agricole necesare muncilor de vară, să depună eforturi sporite ca repararea batozelor și combinelor să fie terminată neapărat în următoarele cîteva zile.

Au început al doilea stropit

După ce lucrările de primăvară s-au terminat, în via gospodăriei agricole de stat Țintești din raionul Buzău, a dăinuit o vreme o liniște molcomă, fără pas de om prin ea.

De cîteva zile însă, cele 40 de ha de vie au început să se însuflețească din nou. Mîini pricepute așează în anumite locuri vase unde se va prepara zeama bordeleză. In magazie se desfac butoaiele cu piatră vînătă iar în atelier se verifică și se încearcă ultimele vermorele.

★

Razele pezișe ale soarelui de dimineață își răsfrîng lumina roșiatică în căzile pline cu apă așezate în jurul fîntînii. In cîteva clipe — prin adăugarea soluției de piatră vînătă topită dinainte, — apa a luat culoarea sinilie verzuie a zemei bordeleze. Apoi, lîngă căzile cu o capacitate de peste 2.000 de litri fiecare au oprit două căruțe dotate cu cîte două butoaie pentru transportul zemei bordeleze la locul de muncă. La sosirea celor peste 30 de muncitori, înarmați fiecare cu cîte un vermorel, zeama bordeleză în concentrație de 0,5 la sută, a fost pusă în vase mai mici la capătul a doua tarlale, gata pentru a fi turnată în vermorele.

După ce muncitorii au mai făcut o ultimă verificare a aparatelor le-au umplut și apoi au pornit fiecare pe cîte un rînd, la stropitul viei. Pentru ca această importantă lucrare să fie executată cît mai bine, muncitorii poartă rozeta de jos în susul lăstarilor în așa fel încît să nu rămînă porțiune de pe dosul frunzei nepulverizată.

O bună bucată de vreme muncitorii au lucrat cu spor. Nu întrerupeau lucrul decît pentru a-și umple vermorelele. Apoi, la unii au început să se înfunde rozeta, să curgă zeamă pe la legătura frutunului ceea ce făcea ca cei în cauză să părăsească locul de muncă, ducînd mașina la atelier. Așa s-au creat timpi morți. Pentru a înlătura acest neajuns brigadierul Moise a adus pe meșterul P. Dutescu cu cele necesare înlăturării micilor defecte la fața locului. Astfel, munca a putut continua cu avînt, iar cele 40 de ha de vie nobilă au fost stropite în întregime în numai 5 zile. Ploile căzute de curînd au creat condiții pentru un nou atac al manei. Harnicii muncitori din sectorul viticol al acestei gospodării n-au stat însă pe gînduri, ci au început al doilea stropit. Pînă la 10 iunie a.c. ei au și terminat 20 ha de stropit, ferind astfel via de cel mai periculos dușman: mana.

V. CAZACU

Mai multă atenție culturilor prășitoare

Este îndeobște cunoscut faptul că de felul cum sînt îngrijite culturile depinde în mare măsură soarta recoltelor. Tîlcul vorbelor „o prașilă aplicată la timp face cît o ploaie bună" începe să fie priceput și pus în practică de cei mai mulți dintre lucrătorii ogoarelor. De lucrul acesta s-au convins și mulți dintre țăranii muncitori din cuprinsul raionului Găești, trecînd la aplicarea lui în practică. Membrii gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Răscăeți, de pildă, organizîndu-și munca așa cum se cuvine, folosind toate forțele de muncă, au reușit să termine de prășit întreaga suprafață cultivată cu plante prășitoare și au trecut la aplicarea prașilei a doua la porumb. Colectiviștii din Jugureni dîndu-și seama că munca mecanizată este mai spornică și mai avantajoasă, au prășit mecanic o suprafață de 40 de ha din cele 45 cultivate cu porumb. De asemenea, ei au trecut la executarea celei de a doua prașile la porumb, izbutind ca pînă zilele trecute să prășească peste 12 hectare. La fel și întovărășirea „Drum Nou" din Găești. care datorită bunei organizări (execută toate lucrările în comun) a terminat de prășit cele 51 de ha porumb, pe 23 din acestea executînd lucrarea mecanizat.

Luată în ansamblu însă, acțiunea de îngrijire a culturilor și în special a porumbului, în raionul Găești lasă mult de dorit. Din totalul de 31.798 hectare cultivate cu plante prășitoare (porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și cartofi) pînă la data de 10 iunie nu fuseseră prășite decît 8.130 de ha, adică aproximativ 27 la sută. Comune ca Mătăsaru, Vișina, Sperieteni, Slobozia etc., pînă în prezent n-au prășit decît 1—5 la sută din suprafața cultivată cu plante prășitoare. In comuna Slobozia, de pildă, (președinte de sfat popular Stoica Nicolae, tehnician agricol Ștefan Constantin) unde există 3 întovărășiri — din 2.703 ha cultivate cu prășitoare nu se prășiseră pînă la 10 iunie decît 145 ha, iar în comuna Vișina care are peste 2.000 ha de culturi prășitoare, 12 hectare.

Organele agricole, comunale și raionale caută să justifice rămînerea în urmă a prășitului, prin aceea că în raion n-a plouat deloc în cursul lunii mai. Că nu aceasta este principala cauză ne-o dovedește faptul că deși în urmă cu vreo 10 zile a plouat, pînă în prezent nu s-a văzut o creștere prea mare a suprafețelor prășite.

Situația slabă din raionul Găești în ce privește întreținerea culturilor prășitoare impune fără îndoială luarea de măsuri neîntîrziate care să ducă la lichidarea acestei rămîneri în urmă. În raion posibilități există. E nevoie însă de o mai susținută muncă de mobilizare a oamenilor și o mai chibzuită folosire a mijloacelor de muncă.

V. POMPILIU

Gospodărie de stat premiată

Gospodăria agricolă de stat „Partizanul" din regiunea București, a primit duminică, într-un cadru festiv, titlul de „Evidențiat III" al Consiliului de Miniștri și un premiu de 100.000 lei pentru rezultatele deosebite obținute anul trecut în realizarea planului de producție. Colectivul gospodăriei a fost felicitat de tov. Bucur Șchiopu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, și I. Brătan, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură.

Numeroși muncitori, brigadieri și șefi de secții ai gospodăriei s-au angajat cu acest prilej să livreze anul acesta statului cantități sporite de produse agro-alimentare și să obțină un beneficiu de pe fiecare hectar de cel puțin 1000 lei.

Tov. Bucur Schiopu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, înmînează tov. Făniță Triță, directorul gospodăriei agricole de stat „Partizanul" din comuna Dragalina, raionul Călărași, diploma de „Evidențiat 3" și premiul de 100.000 lei, acordat de Consiliul de Miniștri pentru rezultatele obținute în anul 1957.

Foto: ST. ALBESCU

PE SCURT

• La S.M.T.-Vaslui, regiunea Iași, pregătirea utilajului necesar în muncile de recoltare se apropie de sfîrșit. De pe acum, 2 combine autopropulsate, 4 motoare stabile, 11 batoze, 20 de dezmiriștitoare, 3 secerători-legători sînt recepționate și parcate, gata să ia drumul ogoarelor.

• Membrii gospodăriei agricole colective „Partizanii Păcii" din comuna Știubeiu, regiunea Ploești, paralel cu muncile de întreținere a culturilor, acordă o deosebită atenție și pregătirilor de recoltare. Mecanicii gospodăriei au pus la punct cele 2 secerători simple și 2 greble mecanice, iar fierarii și tîmplarii au reparat toate cele 28 căruțe. S-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii Ion Buzatu, Niculae Petre și Ilie Matei care lucrează la atelierul de furaje.

• Mecanizatorii de la S. M. T. Roman, regiunea Bacău, au revizuit și reparat pînă zilele trecute toate tractoarele, plugurile și secerătorile-legători cu care vor lucra în curînd, pe ogoarele unităților agricole cooperatiste, deservite. De asemenea, repararea batozelor și combinelor este pe terminate. Cele mai frumoase succese le-au obținut mecanizatorii I. Tabarcea, V. Grecu, D. Grădinaru și Artenie Serghi, care au făcut lucrări de cea mai bună calitate.

O EXPERIENȚĂ PILDUITOARE

De curînd, a fost organizată la Casa Agronomului din București, o importantă consfătuire la care au luat parte 68 de mecanici șefi de la diferite S.M.T.-uri din țară.

In preajma începerii campaniei de recoltare ei veniseră aci, să se sfătuiască și să facă un rodnic schimb de experiență asupra celor mai bune metode de pregătire a utilajului, în scopul folosirii întregii lui capacități de lucru.

In această privință, a atras atenția ascultătorilor în mod deosebit expunerea făcută de tov. ing. Voicu Gheorghe, mecanicul șef al S. M. T.-ului Ciulnița, cu privire la modul cum mecanizatorii de aci au asigurat repararea utilajului de care vor avea nevoie în muncile de vară.

Este știut că în multe unități agricole de stat, revizuirii și reparării secerătorilor-legători, combinelor, batozelor etc. încă nu i se acordă aceeași atenție ca de pildă pregătirii utilajului necesar în muncile de primăvară. Socotindu-se adesea în mod greșit că de la ieșirea mașinilor în campania de primăvară pînă la începerea lucrărilor de recoltare este timp destul, în unele S.M.T.-uri și gospodării de stat aprovizionarea cu piese de schimb și materiale necesare reparării batozelor, combinelor etc., este lăsată pe planul al doilea, la aceste lucrări nu iau parte cei mai calificați oameni (îndeosebi combinierii), iar îndrumarea și controlul lipsesc, de cele mai multe ori.

Trăgînd învățăminte din experiența anilor trecuți, conducerea S. M. T.-ului Ciulnița a întocmit de data aceasta încă din luna februarie un plan concret pentru pregătirea utilajului necesar la lucrările de recoltat, treieriș și de dezmiriștit. Astfel, s-a stabilit mai întîi cu precizie ce anume reparații trebuie să se execute la aceste mașini. Apoi au fost organizate echipe de mecanici care vor lucra în diferite sectoare. Una din aceste echipe a fost repartizată să repare batozele, a doua combinele, iar a treia aparatele de treierat trifoliene, grupurile de irigat și dezmiriștitoarele.

Incărcarea atelierului mecanic s-a făcut numai sîmbăta după amiază și nu ca în anii trecuți, cînd se aduceau la demontare diferite mașini, mai în fiecare zi, îngreunîndu-se astfel lucră-

(Continuare în pag. 4-a)

PROMOȚIA 1958

Miercuri la amiază, aproape 500 de absolvenți ai Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București — promoția 1958 — s-au adunat în amfiteatrul Institutului pentru a-și lua rămas bun de la profesorii lor, care timp de cinci ani s-au străduit cu drag, pregătindu-i spre a fi cît mai de folos patriei. Pe fețele lor se putea citi nerăbdarea de a porni în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare, spre a-i îndruma și ajuta în lupta pentru recolte bogate.

Mai înainte de a începe festivitatea, absolvenții strînși în grupuri pe culoare ori în amfiteatru se întrebau: „Oare, unde vom fi repartizați?..."

Răspunsul a fost dat de tov. prof. N. Zamfirescu, rectorul Institutului, care după ce a citit o călduroasă scrisoare adresată absolvenților de către tovarășul Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, în cuvîntul său de urări de succese, a arătat printre altele: „Fiecare absolvent va indica în bilețele trei locuri unde dorește să fie repartizat".

Veselia a cuprins întregul amfiteatru. „Eu am să cer să fiu trimis în regiunea Galați, ori în Constanța. Eu în... își șopteau absolvenții între ei".

Tînărul Isaia Tuleu, fiu de țăran muncitor din regiunea Oradea spunea unor colegi:

— Eu am să indic pe bilețel un singur loc: Dobrogea.

Aceeași dorință au manifestat și absolvenții Constantin Cîrjan, Gheorghe Mitrache și alții.

— Chiar dacă ar fi să mă trimită în altă parte a țării, a spus absolventul Constantin Cîrjan, eu am să cer insistent tot Dobrogea, și tot la acea gospodărie colectivă unde am făcut practica. Nu de alta, dar m-am legat de acei oameni care muncesc din răsputeri să-și făurească un trai bun.

La tribună s-a urcat un tînăr înalt, cu părul blond, grăind:

— După 5 ani de studii, fiecare dintre noi ne-am văzut visul împlinit, absolvind Institutul Agronomic. Cîtă muncă și strădanie pînă să ajungem aici. Acum, toți privim cu emoție locurile acestea care ne sînt atît de dragi. Dar tot atît de dragi ne sînt și locurile de muncă unde vom fi repartizați, unde vom pune în practică toate cunoștințele acumulate în facultate. Și vom dovedi prin munca noastră de zi cu zi pe ogoarele patriei, că putem să contribuim la înflorirea agriculturii noastre socialiste.

Da, absolvenții Institutului Agronomic „N. Bălcescu" vor fi de folos agriculturii noastre socialiste, colectiviștilor, întovărășiților și tuturor acelora care muncesc pe ogoare.

Acolo, pe ogoare, lanuri, vii și livezi, ei își vor aduce aminte de cuvintele tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, spuse la adunarea de rămas bun: „In regimurile burghezo-moșierești, puținii tineri care absolveau facultățile agronomice trebuiau să bată mult pe la ușile ministerelor ori ale altor instituții spre a-și putea găsi un loc de muncă. Acele vremuri au apus. In regimul nostru democrat-popular absolvenților Institutelor Agronomice le sînt deschise căi largi de specializare, de a pune în practică cunoștințele dobîndite, de a contribui la înflorirea agriculturii noastre".

GH. BACIU

Tovarășul ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii și tov. prof. N. Zamfirescu, rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu", în mijlocul absolvenților din promoția 1958.

Pentru ca nici un bob să nu se piardă

In atenția gospodăriilor de stat

Nu peste multă vreme, pe ogoare va începe o etapă hotărîtoare pentru soarta păioaselor: recoltatul. Problema strîngerii fără pierderi a acestor cereale constituie și în acest an o preocupare de seamă a unităților agricole socialiste. Pentru a vedea măsurile întreprinse de gospodăriile agricole de stat în vederea scurtării perioadei de recoltat ne-am adresat tov. ing. Iuliu Luca, director general adjunct la Direcția generală a producției, rugîndu-l să ne răspundă la unele întrebări.

— Care sînt sarcinile gospodăriilor agricole de stat în acest an, în ceea ce privește culturile de păioase?

— Gospodăriile agricole de stat au de recoltat în vara aceasta aproximativ 400.000 de ha. Dintre acestea, circa 340.000 ha. sînt ocupate cu grîu și secară. Producția medie planificată la aceste culturi este de 1.620 kg. la ha. Realizarea ei este pe deplin posibilă deoarece gospodăriile din principalele regiuni agricole ale țării cum ar fi Constanța, București, Galați, Craiova etc. au reușit să împiedice efectele negative ale vremii nefavorabile, prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare (în special prin aplicarea îngrășămintelor chimice). Ca urmare, în aceste unități, ca și în unele din alte regiuni, producția planificată va fi nu numai realizată, ci, pe alocuri, chiar depășită. Șanse de a depăși producția medie planificată la grîu și secară au gospodăriile: Piatra și Dragalina-București, Brateș și Justin Georgescu—Galați, Jegălia și Pietroiu Constanța, Segarcea și Portărești-Craiova și altele. Trebuie arătat însă, că sînt unități ca Iancu Jianu-Craiova, Izvorul și Căteasca-Pitești etc., unde lucrările cerute de cultura păioaselor s-au executat prost, ceea ce, pe lîngă condițiile climaterice grele, va contribui ca și producția să fie slabă.

— Ar interesa să ne spuneți în cîteva cuvinte ce trebuie făcut de acum înainte pentru ca nici un bob din noua recoltă să nu se piardă?

— Se spune, și pe bună dreptate, că recolta nu se măsoară pe cîmp, ci în hambare. Iată de ce, problema recoltatului, treieratului și depozitării păioaselor, mai ales în condițiile acestui an, este deosebit de importantă. Ținînd seama de acest lucru, noi am luat măsuri ca întrega suprafață ocupată de grîu și secară să fie recoltată cu combinele și numai în cazuri excepționale cu secerătorile-legători. In acest fel, vom reuși să secerăm și să treierăm întreaga recoltă în cel mult 10 zile. Gospodăriile agricole de stat trebuie însă să ia măsuri urgente ca și secerătorile-legători, batozele etc. să fie revizuite și reparate. Aceasta, pentru a preîntîmpina întîrzierea recoltatului acolo unde nu se vor putea folosi combinele și, mai ales, pentru a putea sprijini S.M.T.-urile, lucrînd cu aceste mașini pe ogoarele gospodăriilor agricole colective în contul muncilor S.M.T. De altfel, avînd în vedere că gospodăriile agricole de stat au în acest an în dotare 5.500 de combine (pentru fiecare combină revin 55-60 ha de recoltat) vom putea sprijini S.M.T.-urile și cu un însemnat număr de combine (aceasta după ce vom termina noi recoltatul).

După cum se vede, unitățile nostre au tot ce le trebuie pentru a strînge la timp și fără pierderi întreaga recoltă de păioase. In acest scop însă, mai este necesar ca și lucrările de îngrijire a culturilor prășitoare și recoltatul fînurilor (coasa I) să fie terminate pînă la începerea recoltatului. De asemenea, vor trebui folosite la maximum greblele mecanice, căpițarele, presele de balotat paie etc., pentru a se elibera cît mai repede miriștile, care vor fi arse imediat și arate în vederea însămînțărilor de toamnă ce se vor executa neapărat în cursul lunii septembrie. În ceea ce privește instruirea combinerilor, această acțiune se desfășoară în prezent în cadrul tuturor trusturilor regionale Gostat.

— Documentele consfătuirii de la Constanța ridică o problemă de mare importanță pentru gospodăriile agricole de stat și anume, ca aceste unități să devină în scurt timp principalul furnizor de cereale al statului. In lumina acestei sarcini, vreți să ne spuneți care va fi contribuția gospodăriilor agricole de stat în acest an?

— Avem de livrat pentru formarea fondului central de produse al statului 400.000 tone de grîu și secară. Cu măsurile pe care le-am luat pentru strîngerea fără pierderi a recoltei, noi vom putea realiza producția necesară îndeplinirii acestei sarcini. Avînd în vedere însă, că zilnic vom recolta circa 5.000 de tone, este necesar ca și bazele de recepție să fie bine pregătite pentru a putea preiua această cantitate. Transportul ei va fi asigurat atît cu mijloacele gospodăriilor, cît și cu cele ale organelor locale aparținînd de Ministerul Transporturilor cu care trusturile regionale Gostat și unitățile au încheiat contractele necesare. Pe scurt, așa ne-am pregătit pentru campania de vară și sperăm că unitățile noastre să nu dezmintă încrederea de care se bucură, strîngînd la timp și fără pierderi întreaga recoltă de păioase a anului 1958.

GH. LEU

O îndeletnicire bănoasă

Existența unui mare număr de duzi în comuna Pietroșani, raionul Zimnicea. a făcut ca multe gospodine să se îndeletnicească și cu creșterea viermilor de mătase, care le aduc venituri destul de importante. De pildă, anul trecut, țăranca muncitoare Puciuman Dumitra a contractat cu statul 10 gr sămînță de viermi de mătase. Acordînd o atenție deosebită hrănirii și creșterii viermilor de mătase ea a reușit să predea statului 27 kg gogoși pentru care a primit suma de 870 lei, și drept premiu două baticuri de mătase; iar pe bază de bon a cumpărat de la cooperativă la preț de stat 5,400 kg. fire de bumbac. Ecaterina Găină a încasat pentru gogoșile predate statului 1.360 lei și a cumpărat la preț oficial 8,500 kg fire de bumbac.

In acest an cele două fruntașe în creșterea viermilor de mătase și-au dublat cantitatea de sămînță contractată cu statul. Exemplul lor este urmat de 433 gospodine care au încheiat contracte pentru creșterea viermilor de mătase în acest an.

Imbucurător e și faptul că din cele 14 întovărășiri și două cooperative de producție existente în comună, 9 întovărășiri și o cooperativă agricolă cu rentă au încheiat contracte pentru creșterea viermilor de mătase.

Trecînd azi prin această comună întîlnești sute de femei și copii, culegînd zeci și sute de kilograme de frunze de dud cu care hrănesc viermii. Unii din acești crescători au bărci speciale cu ajutorul cărora se deplasează în baltă unde sînt duzi și aduc de acolo frunze pentru viermii de mătase.

Tov. Nina Roman, agenta sericicolă din comună zi de zi se află în mijlocul crescătorilor dîndu-le îndrumări atît în ce privește mărirea viermilor de mătase cît prevenirea unor boli.

I. GHEORGHE

In gospodăria agricolă de stat Buftea, regiunea București, creșterea viermilor de mătase a luat o largă dezvoltare. Pionierii din comună sprijină munca sericicultorilor.

In fotografie: un grup de pioniere — schimbînd așternutul pentru hrana viermilor.

Cultura şi viaţa

Prin fabrica de îngrăşăminte chimice „PETRU PONI"

Sînt 11 ani de atunci. Intr-o dimineaţă luminoasă de vară, în redacţia ziarului Judeţenei de partid unde lucram, au intrat cîţiva oameni. N-au vrut să se aşeze pe scaune. Priveau tăcuţi către unul dintre ei, aşteptînd ca să vorbească.

Şi omul a vorbit. O poveste crîncenă, înfiorătoare, povestea adevărată a muncii şi vieţii lor la fabrica de produse chimice „Mărăşeşti" din Valea Călugărească. Şi-au scos apoi cu toţii hainele. O broderie ciudată, cu zeci de găuri înegrite pe margini, înflorea fiecare cămaşă. O explicaţie simplă: picăturile de acid sulfuric se preling din instalaţiile vechi defecte, pe singura lor „haină de protecţie" — cămaşa. Pielea era arsă, înegrită de zecile de muşcături fierbinţi ale acidului.

La plecare, m-au rugat să viu la fabrică să scriu despre condiţiile neomenoase în care lucrează.

M-am dus după cîteva zile. Realitatea întrecea cu mult cele povestite. Instalaţii primitive pentru fabricarea acidului sulfuric şi a verdelui de Paris. Intr-un colţ, ferită de privirile indiscrete „instalaţia" pentru fabricarea îngrăşămintelor. Cîteva lăzi de lemn asemănătoare varniţelor, căptuşite cu plumb. Inăuntru se punea materia primă: făină de oase sau apatită şi acid sulfuric. Lucrătorii amestecau cu dîrgul — un fel de sapă cu două găuri — pînă se prepara îngrăşămîntul. După cîteva ore, amestecul se lua din ladă cu lopata şi se depozita într-o magazie.

Patronii vindeau superfosfatul cu bani grei. Munca de rob a oamenilor o plăteau cu fe miri ce.

Din acea dimineaţă de vară au trecut 11 ani...

★

N-am recunoscut locurile. E drept că punctele de reper — gara, dealurile domoale încărcate de vii — erau aceleaşi. Dar din hala veche, cenuşie, nici urmă. Clădirile zvelte din cărămidă roşie, înşirate unele lîngă altele, păienjenişul de tuburi uriaşe, macaralele, necurmatul du-te vino de camioane şi vagoane de cale ferată, toate m-au lăsat pentru cîteva clipe descumpănit. Aşa dar, aceasta este fabrica de îngrăşăminte chimice „Petru Poni".

Pentru o clipă, amintirile au reînviat cu putere. Un şofer claxonînd furios chiar lîngă mine, m-a readus imediat pe pămînt.

Am picat în biroul directorului la sfîrşitul unei şedinţe de producţie. M-am aşezat într-un colţ şi am ascultat. Cifre de producţie cu multe zeruri la sfîrşit, nume de fabricate cu ciudate sonorităţi — metabisulfit de potasiu, fosfat trisodic, rongalit — problema terminării construcţiei noilor blocuri de locuinţe, necesitatea aducerii de instrumentar nou la policlinică. Interesantă şedinţă într-adevăr. Am preferat însă să văd „pe viu" toate uriaşele schimbări pe care ochiul le înregistrase din goană. Ca atare, însoţit de un binevoitor inginer de la serviciul tehnic, am pornit-o la drum.

Instalaţia de superfosfat a fabricii... De la lăzile căptuşite cu plumb, peste care muncitorii îşi vărsau plămînii şi pînă la acest Goliath industrial, este o deosebire pentru care termenul „ca de la cer la pămînt" înseamnă încă prea puţin. Cea mai modernă instalaţie de superfosfat pe ţară este complet mecanizată şi automatizată. Aflu un amănunt semnificativ. Producţia actuală pe trei zile a fabricii „Petru Poni" este egală cu producţia pe un an a fostei fabrici „Mărăşeşti". Dealtminteri, producţia de superfosfat creşte an de an. Numai din 1954 şi pînă azi, la îngrăşăminte chimice a crescut de opt ori, iar la acid sulfuric de două ori şi jumătate. Patru hale cu instalaţii moderne sînt destinate fabricării superfosfatului. Materia primă este Kolafosfatul venit din peninsula Kola (U.R.S.S.). Din hala de depozitare, Kolafosfatul trece printr-o bandă rulantă în halele unde alimentarea, reacţia şi evacuarea se face automat. In interiorul puternicelor camere de reacţie, fosforitele sînt amestecate cu acidul sulfuric şi apoi superfosfatul este transportat în depozitele fabricii. Le-am vizitat. Adevăraţi munţi de praf gălbui-roşiatic cu iz iute, care aşteaptă să ia drumul ogoarelor gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat, întovărăşirilor din întreaga ţară.

Are deocamdată un mic defect superfosfatul: nu e granulat. S-au gîndit însă tovarăşii de aci şi la remedierea acestui fapt. In cursul acestui an intră în funcţiune instalaţia de granulare care va face din superfosfat — prin adausul de amoniac — un îngrăşămînt complex. Alături de instalaţia de granulare se conturează profilul unei alte instalaţii de prelucrare a gazelor de reacţie care conţin flor. Deocamdată, ele se irosesc. In curînd însă, captate, prelucrate, gazele vor servi la fabricarea unui puternic insecticid pentru distrugerea dăunătorilor din agricultură.

★

Din vechea şi întunecoasa hală n-a mai rămas decît o amintire urîtă. Aşişderi din cămăşile arse de tăria acizilor. Numai spinările cîtorva din vechii muncitori păstrează — amintire neştearsă — tatuajul blestemat al vremurilor apuse pentru totdeauna.

La plecare l-am întrebat pe tovarăşul director dacă poate să-mi mai spună ceva în legătură cu viitoarele perspective ale fabricii. Mi-a răspuns cu o singură frază:

— Posibilităţile noastre de dezvoltare? Nelimitate tovarăşe, nelimitate.

Mi-a găsit — fără să vrea — cea mai potrivită încheiere a reportajului.

S. LEONARD

Vrăbioiul lăudăros

S-a întîmplat — poveste — adevărată —
Ca să-l audă Vulturul o dată
Pe Vrăbioi strigînd în gura mare:
— O stîncă să dărîm eu sînt în stare!

Şi l-a chemat, uimit de-aşa-ndrăzneală,
La dînsul, ca să-i ceară socoteală:
— Ia să te văd, dă stînca aia jos,
De eşti, cum zici, aşa de voinicos!

Descumpănit, fricos precum i-i soiul.
Abia putu să-ngîne Vrăbioiul:
— Mă giugiuleam atunci cu draga mea
Şi, deh, m-am lăudat şi eu aşa!

Cumplit se-aprinse Vulturul, cum nu-i
Decît arar în firea dumnealui,
Şi zise: — Mergi, fălosule, acasă
Şi de-astea, vezi, fă bine de te lasă!

Tot drumul el a tremurat smerit,
Acasă însă brusc şi-a revenit.
— Ei, ce ţi-a spus? — consoarta l-a-ntrebat.
— Să nu dărîm o stîncă m-a rugat!...

DANIL ATNILOV

In romîneşte de IGOR BLOCK

Concurs pe teme agricole

Ca o urmare a sarcinilor trasate de către consfătuirea pe ţară a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii ţinută la Constanţa, căminul cultural din comuna Mavrodin, raionul Alexandria, regiunea Bucureşti, pe lîngă celelalte metode de popularizare a cunoştinţelor agrotehnice, a iniţiat şi un concurs pe diferite teme agricole.

In ziua de 25 mai a.c. în sala căminului cultural, s-a desfăşurat primul concurs. Tema: Cultura porumbului. In faţa a circa 400 de cetăţeni, ce veniseră în sală cu o oră înainte de ora fixată pentru începerea concursului, au dat răspunsuri la întrebările puse de tov. Dumitriu Gheorghe, inginerul şef al secţiei agricole, un număr de 10 concurenţi.

Cele mai multe răspunsuri exacte au fost date de către tovarăşii: Tudorana Oprea, Georgescu Nicolae şi Vlad Nicolae.

Răspunsurile concurenţilor şi completările făcute de tov. inginer Dumitriu Gh., au fost de un real folos pentru cetăţenii comunei Mavrodin, care şi-au îmbogăţit astfel cunoştinţele lor agrotehnice.

La sfîrşitul concursului au fost acordate trei premii şi trei menţiuni în obiecte, în valoare totală de 550 lei şi tuturor concurenţilor cîte o carte despre cultura porumbului.

In jurul datei de 25 august a.c. va avea loc un nou concurs pe tema: Cultura grîului.

VICTOR POPESCU
corespondent

Bibliografie

V. I. LENIN: Despre intervenţia militară străină şi războiul civil din U.R.S.S. — Colecţia „Biblioteca ofiţerului" — 276 pag. — 13 lei. — (Ed. militară a M.F.A.)

* * * Amintiri despre Vladimir Ilici Lenin — Vol. 2 — 1.000 pag. — 36 lei. — (Ed. politică)

HARALAMB ZINCĂ: A doua tinereţe a uzinei (Evocarea unor lupte ale muncitorilor de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin) Colecţia „Sub steagul partidului" — 124 pag. — 2 lei. — (Ed. C.C.S.)

M. EMINESCU: Poezii — (Ediţie îngrijită de Perpessicius. Cu un cuvînt înainte de Tudor Arghezi — ediţia a II-a revăzută) „Biblioteca pentru toţi". — 312 pag. — 4,30 lei. — (E.S.P.L.A.)

TUDOR ARGHEZI: Versuri alese. „Cele mai frumoase poezii". — 152 pag. — 3,50 lei. — (Ed. tineretului.)

SHAKESPEARE: Othello — teatru — In romîneşte de Ion Vinea. Colecţia „Biblioteca pentru toţi". — 208 pag. — 3,75 lei. — (E.S.P.L.A).

A. N. TOLSTOI: Aelita — roman ştiinţifico-fantastic. In romîneşte de Radu Tudoran şi Andrei Ivanov. — 204 pag. — 5 lei. — (Cartea rusă.)

MARK TWAIN: Opere — vol. 4 — Ageamiii la ei acasă — Viaţa pe Misisipi. Colecţia „Clasicii literaturii universale". — 716 pag. — 17 lei broşat; 25 lei pergamoid. — (E.S.P.L.A.)

FAPTE OBIŞNUITE

ÎNSEMNĂRI

Cu luni în urmă, la Domneşti, regiunea Bucureşti, ca şi în alte comuni, începea, pentru acest an, încheierea contractelor de cereale, lapte, lînă etc., între producători şi unităţile comerciale de stat. Treabă de gospodari, socoteală simplă. Statul înlesneşte ţăranilor muncitori, pe calea contractărilor, valorificarea produselor muncii lor, iar aceştia se obligă prin contract să predea la timp cele contractate, bucurîndu-se de preţuri bune şi alte avantaje.

Alaltăeri, mergînd la Domneşti, am aflat că toţi contractanţii îşi respectă cu cinste obligaţiile pe care şi le-au asumat prin contract. Ion Aurică Vişan, ciobanul satului, de pildă, a predat întreaga cantitate de lînă contractată cu D.C.A., primind 3.750 lei, Ioan N. Constantin 1.055 lei. Şi ca ei, toţi ceilalţi.

— Tovarăşă Mariana, am adus şi eu lîna de oaie, pe care am contractat-o, se adresează contractanţii, contabilei de la D.C.A., Boroineanu Mariana.

Fata, care ştie că, cu oameni punctuali trebuie să fi punctual, verifică tabelele şi întocmeşte de îndată borderourile de predare, iar tov. Ion Sava, casierul băncii cooperative din Domneşti, face plata pe loc.

Altă categorie de contractanţi „lăptarii", cum li se zice în sat — aduc în fiecare zi laptele contractat cu I.C.I.L.-ul, iar la capătul lunii primesc banii grămadă.

— Cît ai de plată pentru laptele din luna trecută? l-am întrebat pe tov. Ion Sava.

Tînărul contabil, care ştia pe de rost ceea ce are în scripte, mi-a răspuns cu politeţe:

— 200.000 lei!

Şi, prinzîndu-ne la vorbă, el mi-a arătat printre altele că contractantul Gheorghe Petrov a încasat pe laptele predat 1.172 lei, Ilie Toma — 1482 lei, Stan G. Ion — 959 lei, Nae G. Ion — 516 lei, Constantin Florea — 514 lei, Beldiman Smărîndache — 530 lei.

Aşadar, sute de mii de lei intră acum în sat şi ele trec în mîinile producătorilor care îşi valorifică produsele muncii lor, pe baza contractului. La I.C.I.L., la D.C.A., la centrul de achiziţii al cooperativei, produsele ţărăneşti sînt cîntărite şi plătite cinstit, iar producătorii nu mai sînt nevoiţi să piardă vremea venind la oraş, sau să fie înşelaţi de negustorii speculanţi.

Am văzut alaltăieri cum contractanţii din Domneşti predau la D.C.A. lîna de oaie, iar laptele la centrul de recepţionare I.C.I.L., şi cum plecau voioşi spre casele lor, ca unii care îşi respectă cu cinste obligaţiile, după cum fac şi unităţile contractante respective.

Fapte obişnuite, care trebuiesc înmulţite.

R. SAVU

Persecuţie sau aşa ceva

Trenul gonea peste nesfîrşita cîmpie a Bărăganului. Timpul se scurgea pe nesimţite. Vecinul meu de compartiment, om tare guraliv, mi-a vorbit despre ploaie, despre grîu, porumb hibrid, gîndacul din Colorado. Şi-abia într-un tîrziu mi-a spus că-l cheamă Lungoci.

— Ai acelaşi nume, îi zic, cu preşedintele gospodăriei colective din Hălchiu. Cred că ai citit şi d-ta deseori despre dînsul prin ziare.

— Am citit... Şi numele... fireşte că-i acelaşi... fiindcă eu sînt preşedintele de la Hălchiu.

Am făcut ochii mari. Ia uite domnule cu cine stam de vorbă şi nici nu ştiam! Credeam că preşedintele unei gospodării colective milionare, vestită în toată ţara, nu poate fi un om atît de modest şi glumeţ. Folosesc deci prilejul să-i iau un interviu. Zice: — Cred că anul ăsta depăşim totalul veniturilor planificate. Nădăjduiesc să ieşim prima gospodărie colectivă pe regiunea Stalin. Pînă nu de mult am avut o teamă. Dar acum m-am liniştit...

— Teamă de secetă?

— Nu, de Vătăşoiu!

Auzind acest nume am tresărit. Vătăşoiu fusese, pînă acum cîteva luni, preşedintele gospodăriei colective din Codlea, gospodărie fruntaşă. Era bun gospodar şi priceput organizator. Intr-o zi însă a îndrăznit să se plîngă presei de greutăţile ce i le face tov. Cîrdan, vicepreşedintele sfatului popular regional Stalin, în legătură cu un saivan ce ar trebui de fapt să aparţină gospodăriei din Codlea. Ziarul „Agricultura Nouă" a publicat un foileton satiric la adresa tov. Cîrdan, iar Radiodifuziunea a transmis un „Moş Ţepuşă" pe aceeaşi temă. Vicepreşedintele sfatului popular regional n-a rămas indiferent la aceste critici: a luat imediat măsuri... să fie schimbat preşedintele gospodăriei din Codlea, fiindcă îndrăznise să-l reclame. Acum la Codlea e un alt preşedinte.

NOTĂ

— Era cinstit, bun gospodar Vătăşoiu, dar bine că l-a schimbat, îmi spuse preşedintele din Hălchiu. Era singurul din regiune de care mă temeam că o să mă întreacă. Acum nu mai am nici o grijă!

Cînd m-am despărţit de tov. Lungoci, acesta a adăugat aproape şoptit, fluturîndu-şi pe buze un surîs amar:

— Te rog însă să nu scrii tot ce ţi-am spus la ziar. Că s-ar putea să rămîneţi şi fără preşedintele din Hălchiu. Abia atunci mi-am dat seama că Lungoci glumea şi nu era de loc bucuros de înlocuirea lui Vătăşoiu.

— Ba am să scriu, i-am răspuns eu. Să vedem ce se întîmplă. Poate rămînem de astă dată fără vicepreşedintele sfatului popular regional. Cine ştie?

I. G.

Şcoală nouă în comuna Teaşcu — Craiova

Un nou lăcaş de cultură: şcoala de 7 ani din comuna Teaşcu, regiunea Craiova. Clasele sînt mari, luminoase, mobilierul păstrează încă mirosul vopselei proaspete.
In faţa clădirii, o grădină tot atît de tînără va înfrumuseţa curtea şcolii.

POSTA REDACŢIEI

In ultimul timp au sosit la ziarul nostru o seamă de producţii în versuri şi proză de la cititori din toate colţurile ţării. Unii ne solicită publicarea creaţiilor lor, alţii părerea şi sfatul nostru. Incepem prin a răspunde astăzi în ordinea primirii manuscriselor, cerîndu-ne scuze pentru o aproximativă întîrziere.

ION MARINESCU: Comuna Chitid, raionul Hunedoara.

Incercarea dvs. intitulată „Doi cai" nu este lipsită de calităţi. Aveţi oarecare îndemînare la versificat, folosiţi un umor sănătos, accesibil. Mai reuşite ni se par versurile:

Intr-o zi făcură haz
C-o să-mi deie-ntr-o copaie
Nişte boabe de ovăz.
N-ar fi rău, dar cine ştie,
Nu prea cred c-o să le văz.
Intrebarea o să fie:
„Mănînci calule ovăz?"...

Recomandarea noastră este să evitaţi repetiţii de cuvinte în rimă şi chiar în aceeaşi strofă. De asemenea versurile gratuite, care nu spun nimic. Acordaţi mai multă atenţie dezvoltării ideii centrale a poeziei, îmbogăţiţi-vă mijloacele de expresie. Aşteptăm să ne mai scrieţi.

D. GRIGOREANU: comuna Răuceşti, raionul Tg. Neamţ.

Poezia dvs. „Şi cu toţii ne-am înfrăţit" nu este izbutită. Ni se pare întocmită într-un moment în care vă lipsea tocmai emoţia artistică, trăirea intensă, sinceră, a evenimentelor pe care le cîntaţi. In afară de acestea versurile... şchiopătează îngrijorător. Mai încercaţi să scrieţi, nu însă înainte de a începe o lectură temeinică şi sistematică a literaturii noastre clasice şi contemporane.

PETRE VARVARINI: comuna Sasca, raionul Fălticeni.

Poezia dvs. intitulată „Primăvară" n-a putut fi publicată deoarece are încă slăbiciuni de ordin artistic. Ne-a plăcut totuşi sinceritatea şi o anume sensibilitate pe care o găsim în versuri. Mai scrieţi-ne. Tot despre sat, despre viaţa nouă a acestuia, despre oameni. Dacă vreţi să cîntaţi dorul, iubirea şi nostalgia căutaţi să fiţi mai autentic, mai personal, altfel riscaţi să vă situaţi cu versurile în perioada de început a poeziei romîneşti, ceea ce nu ar mai fi deloc folositor. Mai reuşită ni se pare strofa:

E primăvara pe ogoare
Cu vînt şi ploaie peste sat
Cu fumurie, caldă zare,
Cînd cerul s-a înseninat.

● SATIRA şi UMOR ● SATIRA şi UMOR ● SATIRA ●

O TELEGRAMĂ, O NUNTĂ şi ceva despre ZOOTEHNIE

Pe la sfîrşitul lui martie primesc o telegramă de la un cumnat de-al meu: „Vino urgent Dulceşti. Stop. Duminică cununăm. Stop. Petrecere mare. Stop. Nu lipsi. Stop."

Cînd am auzit de petrecere m-am dat peste cap, am rezolvat toate treburile, am dat la curăţat costumul negru şi la vulcanizat galoşii, aşa încît sîmbătă seara eram în acceleratul cu locuri rezervate. La gară, mă aştepta o droaie de oameni. Abia l-am recunoscut pe cumnatu-meu printre ei. Veselie mare, ca la nuntă. Lăutarii mi-au cîntat marşul la coborîrea din tren — de parcă eu eram naşul — şi uite aşa a început petrecerea. La masă, nu ştiu cum s-a făcut de-am nimerit tocmai lîngă preşedintele gospodăriei colective din sat. Din vorbă în vorbă, mi-a spus că a avut recolte bune anul trecut şi că anul ăsta speră şi mai mult. „Ei, dacă e aşa, i-am zis eu, mîine vin pe la dumneavoastră. In vizită..."

— Acasă? mă întrebă el.

— Nu frate, răspund eu. La colectivă m-ai făcut doar curios.

A doua zi pe la prînz m-am dus la colectivă. Pe preşedinte l-am găsit chiar în curte. Dădea nişte desluşiri unor brigadieri. Cînd m-a văzut, a venit spre mine cu mîna întinsă:

— Tocmai am spus să ne pregătească şareta. Mergem pe cîmp.

— Nu-i rău, zic eu. Dar n-ar fi mai bine s-o începem de aici, din gospodărie? Aş vrea să văd mai întîi grajdurile, fermele. Imi plac atît de mult boii, vacile, caii. Am dorit atît de mult să mă fac inginer zootehnist...

Preşedintele a mormăit parcă ceva în barbă şi mi-a făcut semn să-l urmez. L-am văzut eu parcă înegurat dar am crezut că e numai o părere a mea. Cînd am ajuns în faţa unui adăpost ca vai de lume mi-a spus:

— Aici ţinem porcii.

Văzîndu-mă probabil că privesc cam uimit această coşmelie, a adăugat repede:

— Pentru porci e tocmai bună... Un îngrijitor intră şi el în vorbă.

— Pentru porci or fi bune, dar pentru scroafe ce facem?

— Care scroafe? făcu mirat preşedintele.

— Ale noastre. Alea 12 scroafe, tovarăşe preşedinte care trebuie să fete de la o zi la alta, iar noi nu avem decît 6 boxe. Cum o scoatem la capăt?

— Lasă, bre tovarăşe, că găsim noi o rezolvare. Săptămîna asta avem şedinţă de consiliu şi o să hotărîm acolo.

— Dacă e vorba de şedinţă, tovarăşe preşedinte, atunci e boală lungă. Noi am spus treaba asta de multă vreme.

— Uite tovarăşe, (preşedintele se întoarce spre mine revoltat) cum se manifestă rămînerea în urmă. Ce-or avea oamenii cu şedinţele noastre că nu facem nimănui nici un rău?

Cînd am ajuns la fermele de vaci ne-a întîmpinat un colectivist tînăr, ager, cu o privire senină ca cerul dobrogean. M-a privit o clipă cercetător, apoi parcă şi-a zis „fie ce-o fi" şi a început:

— Ce facem, tovarăşe preşedinte, cu sectorul bovin?

— Ce vrei, mă, să facem cu el? S-a dărîmat vre-un grajd?

— Ferit-a sfîntu!

— Atunci ce vreţi?

— Ziceam... că n-ar strica...

— Ce să se strice, mă? Te-ai apucat să cobeşti?

— Nu cobesc, tovarăşe preşedinte. Ziceam doar că n-ar strica... să se ocupe cineva din consiliu de noi. Aici trebuie pus umărul mai serios.

— De ce... cineva? Nu-i mai bine cînd ne ocupăm... cu toţii? Vorba aceea: toţi pentru unul...

— Şi nici unul pentru noi...

— Bine, mă omule, la ce vreţi voi să vă ajute consiliul? La muls?

— Fie şi la muls, tovarăşe preşedinte, că avem 7 vaci în lactaţie şi nu le mulge nimeni. N-are cine. Aici fiecare colectivist face doar cîte o zi, prin rotaţie. Nici n-a venit bine şi a şi trecut ziua. In alte gospodării...

— Ce-i în alte gospodării? Umblă cîinii cu covrigi în coadă?

— Nu, dar acolo se ocupă cîte o brigadă specială. Sînt îngrijitori, mulgători, au organizare.

— Lasă, băiatule, eşti crud. Ce n-ar da ăia să ştie de metoda noastră: fiecare colectivist cîte 24 de ore la ferma de vaci. Prin această rotaţie noi le asigurăm... cum să spun... păstrarea calificării multilaterale.

— Da' nu asigurăm laptele, tovarăşe preşedinte. Şi nu-i păcat, zău aşa să rămînem de coada căruţei?

— Iar începi, măi băiatule? Pe mine vacile astea o să mă înebunească.

— Păcat, tovarăşe preşedinte, mă băgai şi eu în discuţie, pe alţii i-au îmbogăţit. Am şi exemple cîte vreţi...

Dar preşedintele n-a mai avut pe semne răbdare să mă asculte. A plecat ca din puşcă spre sediu. Bineînţeles că nu ne-am mai dus pe cîmp. De ce oare? Că zău, aşa, zootehnia asta nu face rău la nimeni.

Acum vreo 10 zile i-am scris din nou cumnatului meu. I-am spus că vreau să vin să-mi fac concediul de vară la Dulceşti. (aşa rămăsese stabilit încă de la nuntă). Peste cîteva zile mi-a şi adus poştaşul răspuns. Ce credeţi că-mi scria? „Noi sîntem foarte ocupaţi cu lucrul. Şi-apoi pe aici vara e praf, arşiţă; ar fi păcat să nu te duci şi tu la o casă de odihnă... La munte. Mai ales că am auzit că acolo stau mai bine cu... zootehnia!"

LUCIAN CURSARU

Informaţii

Marţea trecută a plecat în Uniunea Sovietică o delegaţie de specialişti din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, pentru documentare în problemele: punerii în valoare a terenurilor erodate, organizării teritoriului, ţinerii evidenţei funciare etc. Delegaţia este condusă de tov. Gh. Timaru, director general al Direcţiei generale a organizării teritoriului agricol.

★

Colaboratorii I.C.M.E.A.-ului desfăşoară o rodnică activitate în vederea îmbunătăţirii şi perfecţionării unor maşini agricole pentru mecanizarea lucrărilor în cultura păioaselor, cultura porumbului, viticultură, pomicultură şi în creşterea animalelor. Printre aceste maşini se numără combina de recoltat păioase şi porumb, cultivatorul suspendat, maşina de stropit în vii, pluguri de desfundat terenurile în vii, amestecătorul de furaje etc.

★

La staţiunile experimentale ale Institutului de cercetări horti-viticole se găsesc în studiu, în cadrul colecţiilor ampelografice, 2.610 soiuri de viţă de vie roditoare, specii portaltoi provenite din ţară şi din import. La staţiunea experimentală Drăgăşani, se găsesc 320 soiuri, la Valea Călugărească 275 soiuri etc. După ce sînt studiate aceste soiuri vor servi ca material de selecţie, iar unele pentru introducerea în producţie.

★

Pentru punerea la punct a maşinilor agricole necesare campaniei de recoltare, centrele mecanice din ţară, printre care Constanţa, Sibiu, Oradea, etc., au furnizat cantităţi importante de piese de schimb G.A.S.-urilor şi S.M.T.-urilor, uşurind astfel buna desfăşurare a lucrărilor de reparaţii. De asemenea, în toate centrele mecanice s-a terminat repararea motoarelor K.D. şi I.A.R., iar repararea combinelor s-a făcut în proporţie de 80 la sută.

★

In numeroase regiuni ale ţării, printre care Bucureşti, Galaţi şi Craiova, anul acesta au fost amenajate orezării noi pe mai mult de 3.500 ha. pentru care cultivatorii au primit din partea statului credite în valoare de 6.000.000 lei. In acelaşi timp, cultivatorii de orez au primit credite de producţie în valoare de 20.000 lei, îngrăşăminte chimice la preţuri de stat şi insectofungicide gratuite.

★

La staţiunile experimentale ale Institutului de cercetări horti-viticole, avem în prezent 7 colecţii pomologice cu 1.169 soiuri de pomi şi arbuşti fructiferi. Pe specii, colecţiile cuprind 330 soiuri de măr, 206 soiuri de păr, 166 soiuri de cais, 126 soiuri de cireş etc. Pe baza observaţiilor privind valoarea lor biologică, colecţiile pomologice vor ajuta la determinarea celor mai corespunzătoare soiuri romîneşti şi străine pentru condiţiile de climă şi sol ale diferitelor regiuni şi zone pomicole din ţara noastră.

Bucă... îşi schimbă părul DAR NARAVUL... BA

Cine poposeşte la gospodăria agricolă colectivă din Ciorăşti, raionul Tecuci, şi face o comparaţie a stărilor de lucruri de astăzi cu cele din anii trecuţi, poate să constate cu bucurie că între timp colectiva de aici s-a dezvoltat, numărul colectiviştilor s-a mărit, iar culturile din acest an, prin frumuseţea lor fac dovadă grăitoare a hărniciei şi muncii pe care o depun zi de zi oamenii de aici. Orzul şi griul promit în acest an o producţie mare la ha.; porumbul şi floarea-soarelui au fost prăşite odată şi au crescut de toată frumuseţea.

Totuşi majoritatea colectiviştilor din Ciorăşti sînt nemulţumiţi. De ce oare? Vorbind cu unul şi cu altul, nu e greu să afli că această nemulţumire izvorăşte înainte de toate din felul cum înţelege preşedintele şi magazionerul gospodăriei să conducă şi să administreze averea celor peste 30 de familii ce alcătuiesc gospodăria.

Pentru a ne da seama bine de activitatea preşedintelui, Constantin Bucă trebuie spus că acesta înţelege să conducă gospodăria după un sistem cu adevărat birocratic — fără nici o înnoire — rămăşiţă a obiceiurilor practicate de el ani de zile pe vremea regimului burghezo-moşieresc cînd a fost primar.

Dar să vedem cum îşi înţelege preşedintele să muncească. Dimineaţa, pe la orele 7 el soseşte la gospodărie. Se aşează la birou, discută ce discută cu magazionerul şi cu socotitoarea, se mai învîrteşte prin ogradă, iar pe la orele 12 (sau mai precis după ce vine poşta) îşi ia pălăria şi pleacă acasă. Pe la gospodărie nu mai trece pînă a doua zi. Aşa se face că de la 1 ianuarie 1958 şi pînă mai acum cîteva zile (cînd a luat în primire şi funcţia de brigadier), el nu a fost la cîmp decît de 2—3 ori. Nici cînd s-a comasat terenul cu care intraseră în gospodărie noii colectivişti, preşedintele nu s-a sinchisit să meargă pe tarla, să vadă cum stau lucrurile.

În schimb, cînd se află la birou sau pe acasă, omul nu stă chiar degeaba, ci gîndeşte... Gîndeşte cum ar putea întreprinde el „vreo acţiune" de pe urma căreia să poată avea ceva cîştig. Că spirit negustoresc are destul, nu degeaba a avut el, ani de-arîndul prăvălie în comună. Şi, „gîndindu-se" că gospodăria nu are nici un fel de livadă, preşedintele, foarte grijuliu, a cumpărat cu banii gospodăriei mai anul trecut 90 de pomi; vreo 30 din ei i-a plantat în curtea gospodăriei, iar restul l-a vîndut colectiviştilor. Banii încasaţi nu i-a făcut veniţi în casa colectivei.

Văzînd preşedintele că gospodăria posedă unele bunuri cu care se poate cumpăra scîndură prin comerţul de întîmpinare, şi cum un astfel de bon avea şi el (dar care îşi pierduse valabilitatea) s-a gîndit ca în locul acestuia să ia un bon de la colectivă. Aşa şi-a luat omul scîndură pentru nevoile gospodăriei sale personale.

O altă combinaţie a preşedintelui este şi aceea că încă înainte de Crăciun, el a încasat bani de la Berdea Constantin din satul Priponeşti, de la Leahu, de la învăţătoarea ce sta în gazdă la el, şi de la chiaburul Costică Bucă din comuna Ciorăşti, pentru a le vinde purcei din gospodărie. Din ianuarie, banii încasaţi de la aceşti prieteni ai lui n-au fost făcuţi venit în casa gospodăriei decît în luna mai, cînd aceştia şi-au primit purceii. Cînd a fost însă vorba ca colectivistul Zaharia Ion să primească şi el un purcel, bineînţeles contra cost, preşedintele l-a amînat săptămîni şi luni de zile pînă cînd i-a dat aprobarea. Cam tot la fel a făcut preşedintele şi cu răsadurile de roşii de care avea nevoie gospodăria. În loc ca aceste răsaduri să fi fost cumpărate de la unităţile agricole de stat, el le-a cumpărat de la chiaburul Timică de la Valea Rea. Fiind de proastă calitate, răsadurile în majoritatea lor nu s-au prins.

Cu îngăduinţa preşedintelui, pînă mai acum cîteva săptămîni peste 100 de oi ale particularilor din comună şi-au avut locul în stîna colectivei. Ale cui erau aceste oi? Erau ale unor chiaburi ca Iosif Costică Bucă din Lieşti şi ale rudelor şi neamurilor preşedintelui, ca alde Ghiţă Anghel, Ion Grigore, Petrache Viziteu, Ileana Vasilache şi alţii. Ce a mai urmat? Nimeni nu poate garanta dacă gospodăria a rămas cu adevăratele ei oi sau cu cele bătrîne (din amestec).

Cu bună înţelegere a preşedintelui şi nestingherit de nimeni, magazionerul gospodăriei, Ion Viziteu, ţine o evidenţă defectuoasă a produselor intrate în magazie. Înregistrarea produselor se face după ce ele au fost vîndute. Acest „sistem" aduce pagube gospodăriei. Un singur caz este lămuritor: un oarecare Exarcu a luat 11 kg. de caş încă din anul trecut, şi nici pînă în prezent nu l-a plătit. Dacă intrările şi ieşirile la magazie se fac după ce se vînd produsele, ne întrebăm, cine încasează banii pe aceste cantităţi de brînză ce se dau pe datorie? Un alt „sistem" este şi acela că la stîna gospodăriei nu există jurnal de mulsori, iar ciobanul nu are evidenţa clară a caşului obţinut. Ciobanul ţine această evidenţă după scriptele de la magazie. Neavînd jurnalul mulsorilor la oi, şi neiiind controlaţi de nimeni, ciobanii, care nu sînt retribuiţi după producţie, predau la magazie brînză, lînă şi alte produse după cum le convine lor.

Gospodăria mai are şi un cazan de fabricat ţuică, de care răspunde tot magazionerul. Aici vin ţăranii muncitori şi fac ţuică. Din registrul de fabricaţie reiese că gospodăria a luat pînă acum drept uium cantitatea de 140 litri. În magazie însă s-au găsit doar 62 litri, care nu erau înregistraţi. Magazionerul susţine că această cantitate de ţuică a fost „păstrată" pentru a se da în consum pe timpul secerişului şi treierişului.

Nu putem crede că aceste „deficienţe" în ţinerea evidenţei vin din nepriceperea magazionerului şi a preşedintelui, ci din contră, credem că acest sistem de lucru constituie o portiţă larg deschisă pe unde intră în gospodăria lor personală diferite venituri şi bunuri ce nu le aparţin.

Dacă preşedintele şi magazionerul, procedează astfel, de ce şi socotitoarea Aur Elena nu le-ar fi urmat exemplul? A luat şi ea 400 lei din averea gospodăriei, făcîndu-şi anumite interese personale. De asemenea, nici pînă astăzi socotitoarea nu a depus în casa gospodăriei suma de 60 lei pe care i-a încasat de la tov. Drăgan, de la secţia agricolă a raionului Tecuci, sumă ce reprezintă contravaloarea a 2 kg. brînză şi 3 litri de ţuică.

Pentru ca aceste fapte să se poată învechi şi da uitării, preşedintele nu este de acord a se ţine adunările generale în care colectiviştii să-şi poată spune cuvîntul. În ceea ce priveşte şedinţele consiliului de conducere, preşedintele foloseşte alt „sistem": întocmeşte cu unul singur procesele-verbale, şi, pe rînd, chiamă pe membrii consiliului de conducere, punîndu-i să le semneze. În felul acesta, el poate justifica ce are de justificat.

Iată pe scurt de ce majoritatea colectiviştilor din Ciorăşti sînt nemulţumiţi; iată de ce organele raionale au datoria să-i ajute pe colectivişti, sfătuind ca hotărîrile pe care ei le vor lua în adunările generale cu privire la felul cum lucrează preşedintele şi magazionerul, să fie îndeplinite fără întîrziere.

I. GHEORGHIU

Creşte suprafaţa pomicolă a raionului Cluj

În fiecare an în raionul Cluj se plantează în medie cîte 16.000 pomi, care se aduc din pepinierele gospodăriei agricole de stat Aiud şi ale staţiunii pomicole Cluj. Faptul că în raion, terenul şi clima permit dezvoltarea pomilor (în special a părului), pe o mare parte din cele 1.600 ha. cît reprezintă suprafaţa pomicolă a raionului sînt plantaţi peri. În toamna trecută pe terenurile neproductive (coaste şi dealuri) aparţinînd gospodăriilor agricole colective s-au plantat peste 2.350 de puieţi, care au avut un procent de prindere foarte mare. La gospodăria agricolă colectivă din Visa s-a înfiinţat nu de mult chiar o pepinieră, unde s-au plantat diferiţi puieţi de pomi fructiferi. Aceştia au fost de acum şi altoiţi.

Noi gospodării colective şi întovărăşiri zootehnice

În regiunea Ploeşti sînt 887 de unităţi cooperatiste care cuprind 98.317 familii cu 136.554 de ha. Pînă la 14 mai sectorul cooperatist socialist al agriculturii din regiunea Ploeşti a crescut cu peste 6.800 de familii şi 5.500 de ha de teren arabil.

În această perioadă au fost create trei gospodării colective în comunele Măneciu-Pămînteni, Sfîrleanca şi Fotino. Iar în comunele Storile, Cornu şi Telega, raionul Cîmpina, au luat fiinţă noi întovărăşiri zootehnice.

Păşunea gospodăriei agricole colective din Hărman, regiunea Stalin, bine întreţinută şi îngrijită oferă animalelor masă verde din belşug. În fotografie: vacile gospodăriei se adapă în rîul ce străbate păşunea.

Creşterea oilor — un sector în plină dezvoltare

- 210.000 oi cu lînă semifină şi 11.000 cu lînă fină.
- 126.320 miei obţinuţi numai în acest an.

În Dobrogea, creşterea oilor cu lînă fină şi semifină este una dintre ramurile cele mai dezvoltate ale zootehniei. Crescătorii de oi din această parte a ţării, au ridicat ramura creşterii oilor pe o treaptă superioară. Şi nici nu putea să fie altfel avînd în vedere condiţiile de climă, iscusinţa crescătorilor şi ajutorul din ce în ce mai substanţial pe care l-a acordat statul nostru democrat-popular dezvoltării acestui sector.

Un aport deosebit de important în creşterea oilor cu lînă fină şi semifină au adus şi aduc gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa. Acum în aceste gospodării numărul oilor a ajuns la 310.000 capete. Dacă facem o comparaţie între efectivul de oi pe care-l aveau gospodăriile de stat în anii trecuţi şi cel existent, vom constata că numărul lor a crescut cu mult. Astfel, în anul 1957, existau doar 74,2 capete de oi la suta de hectare teren agricol. În acest an numărul lor a crescut la 101 capete, iar pînă în 1960 va ajunge la 114 capete. O altă constatare îmbucurătoare este faptul că în primăvara aceasta numărul mieilor planificaţi pe Trustul regional Constanţa a fost îndeplinit şi chiar depăşit. Care au fost factorii ce au contribuit la mărirea efectivului de oi? Mai întîi asigurarea unei baze furajere atît pe timpul verii cît şi iarna. Fiecare gospodărie şi-a procurat furajele necesare şi de bună calitate în raport cu numărul de oi pe care-l avea de furajat. Pe timpul verii, oile au fost scoase pe păşunile naturale care s-au amenajat pe circa 39.000 ha. În ceea ce priveşte cazarea întregului efectiv de oi pe timpul iernii s-au construit şi amenajat saivane şi perdele de stuf. Astfel s-au construit 238 saivane pentru fătări, 44 de saivane şoproane şi 60 de perdele din stuf. Aceste construcţii au asigurat în bune condiţii adăpostirea oilor. Un alt factor important care a dus la mărirea numărului de oi şi a productivităţii acestora, a fost aplicarea cu stricteţe a regulilor zooveterinare ceea ce a micşorat cu mult procentul de mortalitate. De asemenea, aproape în fiecare gospodărie s-au aplicat însămînţările artificiale la oi şi rezultatele au fost dintre cele mai bune. De pildă, la gospodăria Tîrguşor, de la un număr destul de mare de oi, s-au obţinut fătări duble. Asemenea exemple se mai pot da şi din alte gospodării ca Luciu Girgeni, Pietroiul etc. O intensă muncă s-a dus pentru combaterea şi prevenirea bolilor şi în special a scabiei, care altă dată aducea mari pierderi de lînă în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa. De asemenea s-au luat măsuri ca în fiecare gospodărie oile să fie curăţate de impurităţile vegetale, impurităţi ce sînt adunate pe timpul păşunatului.

Pentru anul acesta, gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului regional Gostat Constanţa, au de predat statului 527 tone de lînă, dintre care 22 tone lînă fină, precum şi 40.000 hl. lapte, adică 33 de litri de lapte pe fiecare cap de oaie fătătoare şi furajată. Condiţii pentru realizarea acestor sarcini există. De curînd s-a început tunsul oilor şi în urma sondajelor făcute de către specialişti, s-a ajuns la concluzia că cantitatea de lînă planificată pe cap de oaie va fi îndeplinită şi chiar depăşită. Acelaşi lucru şi la lapte. Aşadar sarcina de a mări numărul oilor cu lînă fină şi semifină şi de a spori productivitatea acestora a devenit de acum o realitate în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa.

GH. ROŞU

ÎNGRIJESC fondul zoopastoral

Constatîndu-se că fondurile zoopastorale nu sînt bine îngrijite, în comunele Brădeanu, Căldărăşti, Pogoanele, Udaţi, Scutelnici şi Luciu, din raionul Pogoanele, s-a trecut la constituirea comitetelor de gospodărire a acestora, care se preocupă de refacerea şi întreţinerea păşunilor în condiţii cît mai bune. În comuna Căldărăşti, de pildă, au fost mobilizaţi locuitorii pentru boronirea celor 90 de ha. păşune naturală, 80 ha. lucerna şi 60 ha. secară conveier verde, şi pentru curăţirea izlazului de mărăcini şi gunoaie. În comuna Luciu s-a construit un dig de apărarea păşunilor împotriva inundaţiilor, redîndu-se astfel păşunatului o suprafaţă de 200 ha.

MARIA CONSTANTINESCU
corespondent

Dau atenţie deosebită întreţinerii culturilor şi însilozărilor

După terminarea însămînţărilor de primăvară, colectiviştii din satul Nuntaşi, raionul Istria, au trecut la executarea lucrărilor de întreţinere a culturilor. Pînă zilele trecute ei au prăşit în întregime suprafeţele cultivate cu floarea-soarelui (120 ha), sfeclă de zahăr (40 ha) şi porumb (611 ha), şi au trecut la aplicarea praşilei a II-a la sfecla de zahăr şi floarea-soarelui. La porumb, pe întreaga suprafaţă, prăşitul s-a făcut mecanic.

Tot în aceste zile — spre a asigura animalelor un furaj bun pentru iarnă — colectiviştii au început însilozarea lucernei amestecată cu secară. Cantitatea însilozată pînă în prezent depăşeşte 150 de tone.

CATANĂ CONSTANTIN
corespondent

Motive neîntemeiate

În ultimii ani, cele trei S.M.T.-uri din regiunea Hunedoara: Alba-Iulia, Miercurea Sibiului şi Orăştie nu şi-au îndeplinit planurile anuale de producţie.

Care să fie cauza acestei îngrijorătoare stări de lucruri?

În repetate rînduri, cu ocazia diferitelor consfătuiri de producţie, tovarăşii din conducerea S.M.T.-urilor din regiunea Hunedoara au căutat să scuze slabele rezultate obţinute, motivînd că aci tractoarele lucrează pe terenuri grele, că normele de lucru sînt prea mari şi că unele maşini — şi îndeosebi plugurile — nu ar fi cele corespunzătoare...

Constatările făcute pe teren în campania din primăvara acestui an demonstrează însă că rezultatele nesatisfăcătoare obţinute de S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara se datoresc în cea mai mare parte cu totul altor cauze.

De la bun început trebuie să subliniem că fluctuaţia mare a cadrelor (atît a celor de conducere, cît şi a mecanizatorilor) duce în aceste S.M.T.-uri la scăderea simţului de răspundere şi ca atare la obţinerea unor slabe rezultate în producţie. Astfel, la S.M.T.-urile Orăştie, Alba-Iulia şi Miercurea Sibiului, în ultimii 2 ani s-au schimbat cîte 3 directori, 3 ingineri agronomi şefi şi 3 ingineri mecanici şefi. În plină campanie la aceste S.M.T.-uri se mai obişnuieşte a se face licenţieri şi angajări de noi mecanizatori.

O altă cauză a realizărilor nesatisfăcătoare este slaba pregătire profesională a unor mecanizatori.

Slaba pregătire a mecanizatorilor face însă ca aceştia să nu respecte nici normativul tehnic de îngrijiri zilnice şi periodice. Tractoristul P. Anu de la S.M.T. Orăştie, de exemplu, gresînd dinamul tractorului şi constatînd că vaselina nu intră în orificiul de gresare, care era înfundat, a făcut gresajul în proaste condiţii tehnice. Ca urmare, rulmentul de la dinam s-a gripat pierzîndu-se apoi ore preţioase cu schimbarea rulmentului distrus. La toate cele 3 S.M.T.-uri, alimentarea motoarelor se face neigienic, carburanţii se introduc în motor cu găleata, iar trusele speciale nu se folosesc.

De ce nu-şi realizează sarcina de plan S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara

Însă cea mai importantă cauză a rezultatelor slabe înregistrate de S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara şi în special de S.M.T. Orăştie, este calitatea necorespunzătoare a reparaţiilor.

Cu toate că aceste lipsuri au mai fost sezisate, ele persistă şi acum, cînd se pregăteşte inventarul necesar în campania de recoltare. De pildă, în ultimele 3 luni, S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara nu au reparat decît 49,6 la sută din batozele ce vor trebui duse pe arii, în curînd.

Mai trebuie arătat că în S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara, problemei folosirii întregii capacităţi de lucru a tractoarelor nu i se dă atenţia cuvenită. Aici nu se poate vorbi despre organizarea şi folosirea de cuplaje de mai multe maşini agricole la un tractor, sau de folosirea plugurilor cu ramele de 5 trupiţe mici.

Indisciplina în muncă este de asemenea, un factor care duce la obţinerea de rezultate nesatisfăcătoare la S.M.T.-urile Alba Iulia şi Orăştie. În plină campanie agricolă de primăvară, cînd orice oră bună de lucru trebuia folosită din plin, la S.M.T. Orăştie, tractoriştii lipseau de la brigăzi, venind după alimente în staţiune sau plecînd pe acasă. Dar pînă în prezent conducerea S.M.T.-ului Orăştie nu a ridicat nici un talon de la mecanizatorii nedisciplinaţi.

O altă cauză care explică în bună măsură realizările slabe ale S.M.T.-urilor din regiunea Hunedoara, este nefolosirea maşinilor primite în dotare. Selectoarele existente în cele 3 S.M.T.-uri sînt ţinute în remize, iar cultivatoarele şi semănătorile sînt folosite numai într-o foarte mică măsură.

Cît priveşte faptul că unele maşini cu care sînt dotate S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara, nu ar fi corespunzătoare datorită terenului greu, trebuie arătat că (în afară de S.M.T. Miercurea Sibiului) staţiunile de aici lucrează în bună parte pe terenuri uşoare. De aici, rezultă că normele de lucru, departe de a fi prea mari, ar putea fi chiar reduse cu 25 la sută. Pe de altă parte s-au făcut sondajii la normele de consum la S.M.T. Orăştie, din care s-a constatat că normele sînt cît se poate de potrivite, chiar pentru terenurile grele.

Nu se poate trece peste faptul că la cele 3 S.M.T.-uri există şi unele greutăţi (unele construcţii deşi începute prin anul 1952, nu au fost terminate nici pînă în prezent).

Dar din cele de mai sus rezultă totuşi limpede că cele 3 S.M.T.-uri au condiţii destul de bune pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan. Iată de ce conducerile staţiunilor respective, ca şi serviciul regional S.M.T. au datoria să analizeze temeinic şi neîntîrziat cauzele numeroaselor lipsuri ce mai persistă în activitatea acestor unităţi şi să ia măsuri urgente pentru înlăturarea tuturor deficienţelor, astfel ca şi în această regiune S.M.T.-urile să-şi îndeplinească cu cinste sarcinile importante ce le revin.

Ing. CORNEL FAZACAŞ
şi ION LEŞEANU

Acum şi în anul 1960

Despre gospodăria colectivă „8 Martie" din Biled, regiunea Timişoara, s-a spus totdeauna că este o întreprindere agricolă mare, cu multe ramuri de producţie, cu recolte şi venituri mari. Pe scurt, era socotită o gospodărie bogată. Nu se vorbea însă prea mult, în trecut, despre creşterea animalelor. Aceasta era o ramură puţin dezvoltată faţă de cele 2.690 de ha pe care le avea gospodăria. Iată însă că-n ultimul timp, gospodăria colectivă din Biled a pornit să se dezvolte rapid şi pe linia creşterii animalelor. Numai din creşterea, îngrăşarea şi livrarea către stat a animalelor şi a produselor animale gospodăria din Biled va încasa pînă la 31 decembrie circa 1 milion de lei.

Potrivit planului întocmit după consfătuirea de la Constanţa, numărul animalelor va creşte în viitorii 2 ani după cum urmează: În 1960 gospodăria va avea 250 de taurine puse la îngrăşat şi 250 de vaci de lapte. Numărul scroafelor fătătoare va creşte la 150, iar al porcilor puşi la îngrăşat la 2.300 de capete. La fiecare sută de hectare arabile vor exista deci 79 de porci mari. Aproape 15.000 de păsări vor umple în 1960 curţile gospodăriei colective, fapt ce va face să revină peste 600 de păsări la suta de hectare cultivate cu cereale.

Dezvoltarea considerabilă a sectorului zootehnic va permite gospodăriei colective ca în anul 1960 să livreze statului, pe bază de contract, 388.000 de kg de carne din care 250.000 de kg de carne de porc (11.412 kg la suta de hectare) şi 546.000 litri de lapte (16.060 de litri la suta de ha). Numai din creşterea animalelor gospodăria colectivă din Biled va realiza atunci un venit bănesc anual de circa 5 milioane de lei.

★

Planuri de dezvoltare a sectorului zootehnic au întocmit şi celelalte gospodării colective din regiunea Timişoara. Cunoscînd hotărîrea şi priceperea cu care colectiviştii din Timişoara ştiu să-şi pună planurile în aplicare putem afirma cu multă siguranţă că-n scurt timp unităţile cooperatiste din această regiune vor deveni mari producătoare de carne, lapte, ouă şi alte produse animale.

C. DUMITRU

Au mărit suprafaţa cultivată cu sfeclă de zahăr şi tutun

Anul trecut, sfecla de zahăr şi tutunul au adus colectiviştilor din Poiana Mare, raionul Calafat, un venit de 96.222 lei. Iată ce i-a determinat în acest an pe colectivişti să mărească suprafaţa destinată acestor plante cu încă 20 de ha. la sfecla de zahăr şi cu 2 ha. la tutun. Pentru ca aceste culturi să dea rezultate cît mai bune, colectiviştii execută la timp şi în bune condiţii lucrările de îngrijire. Pînă acum, la sfecla de zahăr au terminat deja şi praşila a doua. De pe urma acestor culturi în acest an veniturile lor vor creşte cu peste 160.000 lei.

CAROL BORA
corespondent

PENTRU TRADUCEREA ÎN VIAŢĂ
A HOTĂRÎRILOR CONSFĂTUIRII DE LA CONSTANŢA

Irigarea culturilor agricole în cîmpia Banatului (II)

În Banat suprafeţele irigate au crescut simţitor în anii regimului democrat popular. Posibilităţile de extindere a culturilor irigate existente în această parte a ţării nu au fost însă epuizate nici pe departe. Banatul dispune de o reţea hidrografică relativ densă. Mureşul, Bega, Timişul, Bîrzava, formează surse de apă ce pot fi utilizate cu succes la irigarea culturilor agricole. Această reţea hidrografică principală este completată de o serie de cursuri de apă mai mici, care amenajate şi regularizate, pot furniza debitele necesare pentru irigarea unor noi suprafeţe de teren.

Regimul debitelor cursurilor de apă bănăţene este un regim torenţial, cu mari variaţii între extreme. Din această cauză debitul acestor cursuri e foarte ridicat în perioadele cu precipitaţii bogate (toamna şi primăvara), scăzînd foarte mult în perioadele de secetă (vara). Singură Bîrzava superioară face în parte excepţie, fiind regularizată în acest sector prin o serie de baraje de retenţie, (de strîngere a apelor).

Această caracteristică negativă a cursurilor de apă din Banat, reprezintă în momentul de faţă o greutate în extinderea suprafeţelor de culturi irigate, deoarece epocile critice de consum maxim al apei de către culturile agricole, le corespund debite foarte reduse în cursurile de apă. În afară de Mureş, care chiar în aceste perioade are un disponibil pentru irigaţie de circa 20 mc/sec celelalte rîuri oferă mult prea puţin pentru nevoile irigaţiei.

Datorită acestui fapt, extinderea suprafeţelor irigate în Banat nu se poate face fără a se lua în prealabil măsuri pentru regularizarea cursurilor de apă respective. Această regularizare urmează a se realiza prin crearea de rezervoare de acumulare a apelor în zona de munţi şi dealuri.

Spre deosebire de restul ţării, Banatul se caracterizează printr-un climat în general mai dulce, cu ierni scurte şi mai puţin aspre. Media precipitaţiilor anuale căzute în această regiune variază între 500—600 mm. Deşi cantitatea anuală de precipitaţii ar fi suficientă pentru asigurarea cu apă a culturilor în perioada de vegetaţie, totuşi repartizarea defectuoasă a acestora în timpul anului, caracterizată prin alternarea exceselor cu deficitele de umiditate, dă loc adeseori unor perioade de secetă îndelungată, care provoacă scăderea sau chiar compromiterea recoltelor agricole.

În general, în Banat, secetele cele mai frecvente, cu oarecare caracter de permanenţă, se manifestă mai ales vara, în lunile iulie, august şi uneori şi septembrie. De aici se poate deduce că irigaţia are eficienţă sporită în special la culturile agricole a căror perioadă de vegetaţie se prelungeşte pînă toamna (porumb, sfeclă de zahăr etc).

Spre deosebire de alte regiuni ale ţării — interesate îndeaproape la irigaţii — Banatul prezintă unele particularităţi care cer multă atenţie şi prudenţă în problemele legate de extinderea culturilor irigate.

Astfel irigarea unor suprafeţe întinse trebuie să se facă eşalonat şi diferenţiat în funcţie de condiţiile climatice, pedologice, hidrofizice şi hidrogeologice ale fiecărei unităţi naturale.

În adevăr, zona de şes a Banatului, interesată la irigaţii, se caracterizează printr-o mică adîncime a apelor freatice, nivelul acestora variind de la 0—3 m adîncime de la suprafaţa solului. Acest fapt implică pericolul ca irigaţia aplicată neraţional să ducă la înmlăştinirea şi sărăturarea secundară a solurilor irigate. Neajunsul se poate evita dacă odată cu extinderea irigaţiilor se iau măsuri pentru desecarea corespunzătoare a acestor terenuri, spre a nu permite ridicarea nivelului apelor freatice peste limitele admise.

Avînd în vedere că în general majoritatea solurilor din cîmpia Banatului, interesate la irigaţii, sînt soluri grele, cu permeabilitate redusă, iar apa freatică se află la mică adîncime în sol, alimentînd parţial stratul activ în care se dezvoltă rădăcinile plantelor, rezultă necesitatea aplicării unor norme de udare mai reduse şi mai dese. De aceea, metoda de irigare cea mai indicată pentru aceste terenuri, este ploaia artificială. Aplicată pe suprafeţe întinse, irigaţia prin ploaie artificială poate deveni chiar mai economică decît irigaţia de suprafaţă (prin brazde), în cazul asigurării unei baze energetice ieftine, necesare punerii în funcţiune a agregatelor de ploaie artificială. Acţionarea acestor agregate cu energie electrică ieftină este condiţionată de electrificarea în prealabil a regiunilor interesate la extinderea culturilor irigate.

În ceea ce priveşte mărimea suprafeţelor ce se pretează la irigat în Banat, putem aprecia — după investigaţiile efectuate pînă în prezent — că ele depăşesc suprafaţa de 200.000 ha.

Din această suprafaţă totală, numai circa 90.000 ha pot fi irigate efectiv cu resursele de apă ale cursurilor existente în Banat şi aceasta numai cu condiţia amenajărilor lacurilor de acumulare necesare regularizării debitelor acestor rîuri. Celelalte suprafeţe de teren, deşi se pretează la irigare, fiind situate la distanţe prea mari de apele curgătoare nu pot fi luate în considerare decît folosind eventual apele subterane.

În prezent, problema folosirii apelor freatice pentru irigarea culturilor agricole în cîmpia Banatului, nu este încă suficient studiată. Totuşi, din cercetările efectuate pînă acum în acest sens, se poate conta pe posibilitatea folosirii acestei surse de apă pentru irigarea a circa 100.000 ha teren, în special a acelora care n-au surse de ape curgătoare în apropiere.

Folosirea cu succes a apelor freatice pentru irigarea culturilor agricole este condiţionată de calitatea şi de debitul lor.

Referitor la calitatea acestor ape, din studiile de orientare efectuate pînă în prezent, se constată că ele nu prezintă, în general, o mineralizare prea puternică (peste 2 gr/l), decît în cazuri izolate, ceea ce permite folosirea lor la irigarea culturilor agricole. Se recomandă utilizarea acestor ape în primul rînd pe soluri mai uşoare (cernoziomuri, soluri aluvionare etc) cu textură lutoasă sau luto-nisipoasă, tocmai pentru a atenua efectul dăunător al sărurilor cînd acestea se află în cantităţi mai mari.

În ceea ce priveşte problema debitului disponibil pentru irigare, cercetările în acest domeniu, sînt abia la început. Din studiile sumare efectuate de I.P.A. Timişoara în zona de şes a Banatului cu ajutorul forajelor făcute pînă la 20—25 m adîncime, au rezultat debite care variază în limite foarte largi, de la 1 pînă la 10—12 l/sec şi chiar mai mult. În general, din cercetările şi datele existente pînă în prezent se poate trage concluzia că irigarea culturilor agricole cu ape subterane, este posibilă în zona de şes a Banatului pe suprafeţe relativ întinse de teren. Extinderea pe suprafeţe mari a acestei metode de irigare cere însă aprofundarea cercetărilor referitoare la calitatea şi debitul disponibil pentru irigaţie, precum şi studiul laturii economice a problemei, spre a se vedea, comparativ cu alte metode, în ce măsură soluţia aceasta este mai avantajoasă.

Referitor la eficacitatea irigaţiilor, pînă în prezent nu s-au efectuat experienţe de durată mai lungă pentru a se trage concluzii definitive. Experienţele efectuate în ultimii 2 ani (1956-1957) în cadrul Institutului agronomic Timişoara, la irigarea porumbului şi sfeclei de zahăr pe soluri de lăcovişte au arătat că se pot obţine sporuri însemnate de recolte. Astfel, la porumb s-a obţinut sporuri de producţie de peste 50 la sută în comparaţie cu martorul neirigat, iar la sfecla de zahăr aproape 100 la sută.

Irigarea porumbului în cultura mare, la diferite unităţi agricole de stat din regiune a dus în anul 1957 la obţinerea de recolte bogate, realizîndu-se pînă la 13.000 kg ştiuleţi la hectar (G.A.S. Banloc, G.A.S. Peciul Nou şi altele).

Pentru a putea preciza însă comportarea culturilor agricole de irigare, mai concret şi în diferite condiţii de climă şi sol, este necesară iniţierea unor experienţe cu culturi irigate pe diferite soluri şi cu un sortiment mai bogat de plante agricole.

Trebuie arătat că pînă acum în această direcţie s-a făcut prea puţin în Banat. La ora actuală nu există nici o staţiune experimentală de culturi irigate, cu toate că extinderea suprafeţelor irigate în această regiune e o problemă care se cere rezolvată cît mai repede şi cu toată competenţa. Aceasta cu atît mai mult cu cît extinderea irigaţiilor pe suprafeţe întinse în Banat ridică o serie de probleme care nu se întîlnesc în cîmpia Dunării de exemplu, unde cercetările cu privire la extinderea culturilor irigate sînt mult mai avansate.

Ing. NIC. CEAUŞU
de la Institutul agronomic Timişoara

De peste hotare

O NECESITATE PENTRU APUS: RELAŢII COMERCIALE CU RASARITUL

Prin mesajul adresat de curînd de către N. S. Hruşciov lui Dwight Eisenhower, Uniunea Sovietică a făcut un nou efort în vederea dezvoltării comerţului internaţional. Mesajul scoate în evidenţă largile posibilităţi care există pentru extinderea comerţului sovieto-american, extindere care ar constitui un aport real la însufleţirea generală a comerţului internaţional.

Ritmul de dezvoltare al economiei şi ştiinţei Uniunii Sovietice şi al ţărilor socialiste a atins un nivel nemaiîntîlnit în istorie. In schimb, în statele capitaliste se accentuează fenomenele de criză, şomaj, simptom al unei crize a întregului sistem capitalist.

Dezvoltarea comerţului dintre est şi vest ar duce la extinderea multilaterală a legăturilor, ar fi în reciprocul avantaj al părţilor şi — prin normalizarea relaţiilor internaţionale, ar constitui un element de cea mai mare importanţă pentru consolidarea păcii.

De altminteri din comentariile presei internaţionale se desprinde clar ideea că relaţiile economice cu Răsăritul sînt necesare Apusului. Intr-un articol apărut în „New York Herald Tribune", Walter Lippman scrie pe bună dreptate: „Impotriva continentului pe care se află Uniunea Sovietică şi China şi care se întinde din inima Europei pînă în Oceanul Pacific blocada sau orice altă acţiune asemănătoare este o iluzie.

A considera că un teritoriu atît de uriaş, cu resurse incalculabile, cu o populaţie colosală şi cu guverne puternice poate fi slăbit prin restricţii în ce priveşte comerţul cu Statele Unite şi aliaţii noştri, înseamnă pur şi simplu grandomanie".

Intr-un articol redacţional, ziarul „Times" scrie între altele:

...Rusia care este o ţară înaintată din punct de vedere tehnic în mai multe privinţe, va deveni repede o mare ţară producătoare de materiale sintetice!"

Adlai Stevenson fost candidat pentru preşedinţie din partea partidului democrat în ultimele alegeri, vorbind la Universitatea din Michigan a spus că unul din mijloacele de a crea încrederea „l-ar constitui recunoaşterea principiului că Uniunea Sovietică ne este egală ca forţă...

Să nu uităm că în momentul cînd eforturile Americii sînt influenţate de declin şi îndoieli, ruşii progresează. Ei propun Europei lărgirea comerţului. Ei atrag ţările slab dezvoltate prin împrumuturi pe termen lung şi cu dobînzi mici. In afară de aceasta, producţia ruso-chineză sporeşte."

Distrugerea barierelor care împiedecă libera circulaţie a mărfurilor, extinderea comerţului S.U.A. şi al celorlalte state capitaliste cu U.R.S.S. ar fi o măsură în conformitate cu interesele poporului american şi ale celorlalte state capitaliste, ar pune capăt unei situaţii ridicole, artificiale şi ar constitui un element de cea mai mare importanţă pentru consolidarea păcii.

Ţăranii din Africa occidentală franceză se ridică împotriva regimului de exploatare colonială

Africa occidentală franceză cuprinde peste o şesime din continentul „negru" şi un număr de 8 colonii ale Franţei, dintre care Senegal, Sudan şi Coasta de Fildeş sînt cele mai importante. Pe imensa ei suprafaţă de 4,7 milioane kilometri pătraţi, trăiesc în cea mai neagră mizerie şi luptă împotriva exploatării aproape 17 milioane de ţărani negri, care formează 95 la sută din populaţie.

Regimul colonialist francez exploatează şi jecmăneşte de sute de ani pe oamenii muncii din aceste meleaguri. Pămînturile cele mai fertile au fost acaparate de colonialişti, care au înfiinţat aici plantaţii (moşii) întinse. Mii de muncitori agricoli negri robotesc aproape gratuit pe terenurile acestor moşii, în condiţiuni foarte grele de lucru. In agricultură, ca şi în industrie muncitorul negru primeşte un salariu de 8—10 ori mai mic decît cel alb.

Nu o duc însă mai bine nici milioanele de ţărani care posedă un petec de pămînt, şi acesta de proastă calitate. Monopolurile capitaliste, autorităţile coloniale le impun să cultive aproape exclusiv numai culturi ce pot fi valorificate în străinătate, aşa cum sînt: cafeaua, cacao, bananele, arachidele (plantă uleioasă) etc. Cultivarea acestor plante cere din partea ţăranilor africani o muncă intensă în tot cursul anului. Recolta pe care o strînge, ţăranul trebuie s-o vîndă pe piaţă, spre a putea cumpăra cele necesare traiului şi a putea plăti impozitele împovărătoare. Or, pe piaţă, agenţii marilor monopoluri capitaliste sînt singurii cumpărători şi preiau recolta la un preţ de nimic. Monopolurile preiau de la ţărani arachidele cu 17—37 franci kilogramul, aceleaşi arachide pe care le vînd apoi în străinătate cu 135 de franci kilogramul. Marile monopoluri franceze plătesc ţăranilor muncitori africani doar 15 la sută din valoarea pe piaţa mondială a unui kilogram cafea sau cacao, 20 la sută din valoarea unui kilogram de banane. Aceleaşi monopoluri îi mai jecmănesc pe ţărani şi la desfacerea alimentelor şi a mărfurilor industriale. Pe piaţa africană, capitaliştii francezi vînd griul cu 80 la sută, zahărul cu 100 la sută şi ţesăturile de bumbac cu 35 la sută mai scump ca în Franţa.

Impovărat de mizerie şi nevoi, ţăranul muncitor din Africa occidentală franceză nu are posibilitatea să-şi procure vite de muncă şi unelte agricole. Adeseori, zeci de familii de ţărani posedă împreună un singur plug (în toate coloniile din Africa occidentală franceză nu există decît 6.000 de pluguri). Din lipsă de atelaje, de obicei ţăranul muncitor se înhamă singur la jug. Ţăranii muncitori nu au posibilitatea să-şi îngraşe pămînturile, să le apere împotriva eroziunii şi a degradării provocate de soarele arzător african şi de vîntul secetos care suflă dinspre deşertul Saharei.

Multă vreme, colonialiştii şi-au închipuit că popoarele Africii occidentale franceze şi îndeosebi ţăranii nu vor fi capabili să lupte în mod organizat împotriva mizeriei şi a exploatării. Dar evenimentele din anii de după cel de al doilea război mondial au spulberat speranţele colonialiştilor francezi. In toate coloniile franceze — Camerun ca şi Sudan, Dahomey ca şi Senegal — a luat fiinţă o puternică mişcare de luptă a popoarelor băştinaşe pentru libertate şi o viaţă mai bună. Un rol deosebit de important îl au în Africa occidentală franceză sindicatele agricole care cuprind aici şi o parte însemnată a ţărănimii. In anii 1945—1946, mişcarea muncitorească — ţărănească din Africa occidentală franceză, cu sprijinul clasei muncitoare din Franţa în frunte cu Partidul Comunist Francez, au silit pe colonialişti să lichideze în mod oficial munca forţată pe moşii, obicei practicat timp de multe decenii de către colonialişti. Prevederile Codului muncii au fost extinse şi asupra teritoriilor din Africa occidentală franceză. Moşierii francezi şi autorităţile locale au aplicat însă o serie de metode pentru a ocoli aceste prevederi şi a menţine pe muncitorii agricoli şi ţăranii africani într-o stare de adevărată sclavie. Impotriva uneltirilor moşiereşti muncitorii agricoli şi ţăranii au organizat în anii 1952-1957 puternice manifestaţii şi greve de protest. In colonia Camerun, sub conducerea organizaţiei combative a Uniunii Muncitorilor Agricoli, muncitorii de pe plantaţii au impus, respectarea Codului muncii şi acceptarea unor serii de revendicări.

Deosebit de puternică este mişcarea de luptă a ţăranilor din Sudan. La cel de al 41-lea Congres din februarie 1958 a mişcării ţărăneşti, ţăranii sudanezi au hotărît să treacă la organizarea unor cooperative de producţie şi desfacere pentru a combate în felul acesta neruşinata jecmănire pe care o suferă din partea speculanţilor, care le cumpără recolta pe un preţ de nimic.

Alături de celelalte pături muncitoare ale populaţiei, ţăranii din Africa occidentală franceză continuă neabătut lupta lor pentru lichidarea dominaţiei coloniale, pentru independenţă, libertate şi o viaţă mai bună.

PE MARGINEA EVENIMENTELOR DIN FRANŢA

Ce sînt comitetele „salvării publice" şi ce sînt comitetele de acţiune pentru apărarea republicii

Cu deosebit interes, cititorii ziarului nostru, alături de toţi oamenii muncii, urmăresc desfăşurarea evenimentelor din Franţa lupta clasei muncitoare franceze şi a întregului popor francez, pentru apărarea republicii, pentru instaurarea păcii în Algeria. La redacţie s-au primit zilele acestea numeroase scrisori în care cititorii ne roagă să le răspundem: Ce sînt comitetele „salvării publice" şi ce sînt „comitetele de acţiune pentru apărarea republicii". *Pentru lămurirea acestor întrebări publicăm comentariul de mai jos:*

Cu deosebit interes, oamenii muncii din lumea întreagă urmăresc desfăşurarea evenimentelor din Franţa, lupta clasei muncitoare franceze şi a întregului popor francez pentru apărarea republicii, pentru instaurarea păcii în Algeria. Au trecut aproape două săptămîni de cînd generalul De Gaulle, împotriva voinţei maselor populare, a primit investitura în funcţia de preşedinte al Consiliului de Miniştri. In această funcţie el dispune nu numai de împuternicirile obişnuite ale unui guvern obişnuit, ci a luat în mîinile lui şi puterea executivă şi legislativă. S-a înconjurat de miniştri supuşi şi, dispunînd de puterea de a face legi, elaborează el însuşi proiectul de Constituţie care să consfinţească dictatura lui personală. Generalul „Moi" adică „Eu", cel ce vrea să devină dictatorul Franţei este una şi aceeaşi persoană cu generalul care în 1940, la 15 iunie, propunea lui Churchill ca Franţa şi Anglia să formeze de-acum înainte o singură ţară. Prieten şi susţinător al marilor afacerişti, Charles De Gaulle — el însuşi fiu al unui industriaş din nordul Franţei, căsătorit cu domnişoara Vendroux, fiica unui fabricant de biscuiţi din Pas-de-Calais, — este duşman al republicii şi al libertăţilor democratice. Dat fiind că în Franţa nu există o mişcare gaulistă de masă, generalul De Gaulle intenţionează să o creeze. De aceea încearcă să formeze pe întreg teritoriul ţării unele puncte de susţinere, imprimînd un caracter oficial aşa numitelor „Comitete ale salvării publice". După părerea gauliştilor, — a spus de curînd Jacques Duclos, secretar al C.C. al P.C. Francez într-un interviu acordat ziarului „Neues Deutschland" — aşa-numitele comitete ale salvării publice, care au luat fiinţă în cursul rebeliunii (rebeliunea din Algeria N.R.) trebuie pe de o parte să înlocuiască instituţiile legale ale republicii, iar pe de altă parte, cu ajutorul lor trebuie creată o mişcare fascistă care prin ofensiva ei împotriva libertăţilor politice şi sindicale este chemată să aibă un rol mai mult sau mai puţin similar cu rolul „falangei" din Spania franchistă. Urmînd exemplul organizaţiilor fasciste ale lui Mussolini, comitetele vor să instaleze agenţi ai lui De Gaulle în centrele populate şi în întreprinderi.

Dar în Franţa lupta maselor populare ia amploare tot mai mare. Există forţe sociale şi politice capabile să bareze calea fascismului şi să înfrîngă dictatura personală. Evenimentele nu evoluează chiar aşa cum sperau rebelii. „Partidul Comunist Francez, deplin conştient de răspunderea ce-i revenea — a spus Jacques Duclos — a reuşit să avertizeze la timp util clasa muncitoare şi ţara, creînd astfel condiţiile ce permit poporului să se mobilizeze în apărarea republicii".

In oraşele şi satele Franţei, în întreprinderi şi instituţii iau fiinţă mii de comitete de acţiune pentru apărarea republicii. Acestea, spre deosebire de celelalte comitete — aşa-zisele „Comitete ale salvării publice" despre care am mai amintit mai sus — sînt formate în scopul întăririi mişcării pentru unirea forţelor antifasciste. Ele sînt alese pe baze democratice şi exprimă voinţa de luptă a maselor.

Deşi puternicele demonstraţii din Paris şi din provincie, grevele, acţiunile de tot felul, al căror număr a crescut de mai multe ori în ultimul timp, nu au putut împiedica instaurarea dictaturii personale, ele au contribuit totuşi considerabil la unirea tuturor forţelor republicane şi au creat condiţii prielnice unui nou avînt al luptei clasei muncitoare şi al forţelor democratice din Franţa.

Timp de 4 ore, în faţa unei mulţimi entuziasmate, demonstranţii au defilat la Paris sub lozinca „Fascismul nu va trece!"

O experienţă pilduitoare

(Urmare din pag. 1)

rile. In primele două zile ale săptămînii următoare, — potrivit unui grafic de lucrări, — s-a procedat întotdeauna la demontarea maşinilor, trierea pieselor, spălarea lor, întocmirea devizelor şi ridicarea pieselor şi materialelor de la magazie. Şeful de atelier şi mecanicul controlor au făcut verificarea calităţii lucrărilor pe parcurs, pe faze de operaţii.

Pentru recepţionarea maşinilor la care se terminau reparaţiile a fost fixată ziua de vineri. Demn de subliniat în această privinţă, e faptul că atunci cînd s-au constatat unele deficienţe, acestea au fost înlăturate imediat, în cursul dimineţii următoare. Prin aceasta s-a înlăturat posibilitatea ca unele maşini să fie trimise în teren şi abia acolo să se verifice buna lor funcţionare.

De un real folos în respectarea graficului de reparaţii şi executarea unor lucrări de bună calitate s-au dovedit a fi consfătuirile de producţie organizate de serviciul întreţinerii şi de comitetul de întreprindere, în fiecare vineri după amiază.

In cadrul acestor consfătuiri, tov. Georgescu Ion şeful de atelier, arăta pe scurt ce volum de reparaţii s-a efectuat în cursul săptămînii, ce lucrări urmează a se efectua în săptămîna următoare şi care sînt fruntaşii şi codaşii. (Bine ar fi fost dacă aceste evidenţieri ar fi apărut şi la panoul de onoare al staţiunii, aşa cum se obişnuieşte cu fruntaşii la lucrările agricole în cîmp, — după cum socotim că ar fi necesar ca stadiul lucrărilor de pregătire a utilajului să figureze şi în foaia volantă decadală, în care se menţionează procentele realizate pe brigăzi la prăşitul mecanic sau alte lucrări. De altfel, însăşi ţinerea evidenţei întrecerii socialiste lasă încă de dorit, deşi la S.M.T. Ciulniţa sînt mulţi mecanizatori fruntaşi, ca cei din brigada condusă de tov. Ivan Velicu, care obţin succese demne să fie popularizate. Este de datoria tovarăşilor din cadrul comitetului regional Bucureşti, al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, care se află chiar în prezent la S.M.T. Ciulniţa pentru instruirea activului sindical, să sprijine comitetul de întreprindere al staţiunii şi pentru înlăturarea unor astfel de lipsuri).

Demnă de subliniat este şi iniţiativa conducerii S.M.T.-ului Ciulniţa de a se revizui şi repara tractoarele în vederea muncilor de vară, nu la atelierul mecanic, ci la faţa locului, la gospodăriile colective, sub îndrumarea unor mecanici din atelier. De exemplu, la gospodăria colectivă din Cosîmbeşti — de comun acord cu conducerea colectivei — a fost amenajată o remiză încăpătoare în care se fac aceste lucrări, tractoarele fiind parcate în locuri ferite de praf. In alte gospodării, mecanizatorii din cele 10 brigăzi permanente s-au folosit de atelierele mecanice şi fierăriile acestor unităţi. Socotim această măsură cît se poate de bună, deoarece astfel, brigăzile nu mai sînt retrase în staţiune între campania de primăvară şi cea de vară cum se obişnuieşte încă în unele S.M.T.-uri, ci mecanizatorii rămîn la unităţile deservite, executînd prăşitul mecanic la culturile prăşitoare etc.).

Datorită organizării muncii aşa cum s-a văzut mai sus, pînă zilele trecute, S.M.T. Ciulniţa terminase repararea celor 39 de secerători-legători, 3 combine, 18 dezmiriştitoare şi 5 aparate de treierat trifoliene, iar 3 grupuri de irigat fuseseră instalate la gospodăriile colective. De asemenea, revizuirea şi repararea celor 27 de batoze era realizată în procent de 80 la sută, iar cea a tractoarelor terminată.

Pe bună dreptate mecanizatorii de la S.M.T. Ciulniţa aşteaptă acum începerea muncilor de recoltare încrezători că vor obţine şi în această campanie un succes tot atît de frumos ca în muncile de primăvară, cînd au îndeplinit planul de producţie în procent de 196,97% situîndu-se fruntaşi pe regiunea Bucureşti.

ION DRINCU

SPORT

Campionatul mondial de fotbal

A doua etapă a turneului final din cadrul campionatului mondial de fotbal ce se desfăşoară în Suedia a fost extrem de disputată. Exceptînd meciul U.R.S.S.—Austria, în care fotbaliştii sovietici au repurtat victoria la 2 goluri diferenţă şi întîlnirea Argentina—Irlanda terminată de asemenea la un scor mai clar (3—1), celelalte partide au fost nehotărîte — ca rezultat — pînă în ultima clipă. Trei meciuri s-au terminat la egalitate, iar două la diferenţe de un gol.

Iată rezultatele: Seria I — Cehoslovacia—R.F. Germană 2—2 (2—0); Argentina—Irlanda de Nord 3—1 (1—1).

Seria a II-a: Paraguay—Scoţia 3—2 (2—1); Iugoslavia—Franţa 3—2 (1—1).

Seria a III-a: Ţara Galilor—Mexic 1—1 (1—0).

Seria a IV-a: U.R.S.S.—Austria 2—0 (1—0); Anglia—Brazilia 0—0.

Duminică se vor juca meciurile din ultima etapă pe, pe serii.

Vom însiloza mari cantităţi de nutreţuri în acest an

Datorită veniturilor mari obţinute an de an din creşterea animalelor — zootehnia este socotită astăzi, de membrii gospodăriei noastre ca o ramură de producţie deosebit de rentabilă. Ca urmare, sectorul zootehnic care la început era puţin dezvoltat, numără în prezent 143 capete bovine, 1.250 ovine, 186 porcine, 2.000 păsări, 100 familii de albine şi aproape 200 cabaline.

O dată cu creşterea numerică a efectivelor de animale proprietate obştească o grijă deosebită am acordat şi sporirii productivităţii lor. Datorită bunei îngrijiri şi hrăniri a animalelor, cu nutreţuri de calitate din care nu a lipsit nutreţul murat, producţia medie anuală de lapte pe cap de vacă furajată a fost anul trecut de 2.000 litri. Cît priveşte producţia de lapte la ovine, aceasta a ajuns la 52 litri pe cap de oaie. Bune realizări am avut anul trecut şi la producţia de lînă precum şi la fermele de păsări şi porcine. Producţia de lînă a fost de 2,6 kg. pe cap de oaie, iar prolificitatea la porcine de 18 capete purcei de fiecare scroafă. Rezultatele de seamă obţinute de colectiviştii de la fermele de animale au contribuit în mod direct şi la creşterea veniturilor gospodăriei colective. Anul trecut, din venitul global de 1.780.000 lei, realizat pe gospodărie, peste 550.000 lei s-au obţinut din creşterea animalelor.

Trebuie arătat că realizările obţinute din sectorul zootehnic se datoresc în mare măsură şi faptului că asigurarea bazei furajere a constituit o preocupare de seamă pentru conducerea gospodăriei noastre. Bunăoară, anul trecut pentru culturile furajere s-a rezervat 15 la sută din suprafaţa arabilă a gospodăriei. Dintre acestea lucerna a ocupat peste 135 ha., iar porumbul pentru siloz 50 de ha. Hrana de bază pentru animale în timpul verii o constituie masa verde obţinută pe seama conveierului verde, iar în timpul iernii — nutreţul însilozat. Din cele 50 de ha., însămînţate anul trecut cu porumb pentru siloz, gospodăria noastră a realizat cantitatea de 1.420 tone nutreţ murat, adică cu 370 tone mai mult decît cantitatea planificată. Această depăşire la porumbul pentru siloz s-a datorat bunei îngrijiri acordate culturilor de porumb precum şi însilozării lui la timp.

In gospodăria noastră nutreţul însilozat a fost folosit atît în hrana bovinelor, ovinelor cît şi pentru porcine şi cabaline. El a fost administrat în cantităţi progresive în raport cu categoria de vîrstă şi specia de animale. Vacile de lapte au primit zilnic cîte 20 kg. porumb însilozat, cabalinele cîte 6—8 kg., porcinele cîte 2—3 kg. etc. Hrănirea animalelor cu nutreţ murat a început încă din toamnă, pe la începutul lui noiembrie, şi a durat pînă în luna mai, anul acesta.

Convingîndu-ne tot mai mult de avantajele economice pe care le poate aduce nutreţul însilozat în hrana animalelor, în acest an noi colectiviştii am hotărît să însămînţăm 70 de ha. cu porumb pentru siloz. Dintre acestea 20 de ha. le vom însămînţa în locul secarei masă-verde, iar restul au fost deja însămînţate. In plus vom mai însiloza şi lucerna coasa a doua de pe o suprafaţă de aproape 40 de ha.

In prezent în gospodărie se fac pregătiri pentru amenajarea gropilor de siloz. Pe lîngă cele 16 gropi existente mai amenajăm în acest an încă 6 gropi pentru însilozarea porumbului şi 4 pentru însilozarea lucernei.

Pentru noi, colectiviştii din Cobadin, nu mai există nici o îndoială în ceea ce priveşte foloasele pe care le aduce nutreţul însilozat. De acest fapt ne-am convins încă din anul 1956. Pe atunci producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată era de numai 1.100 litri. Anul trecut ea a ajuns la 2.000 litri şi aceasta în mare măsură pe seama porumbului de siloz administrat în cantităţi mari vacilor de lapte. In 1960 noi tindem să obţinem cîte 2.800 litri lapte pe cap de vacă furajată. Acest lucru este posibil dacă ne gîndim că vacile gospodăriei sînt de rasă Roşie de stepă care hrănite şi îngrijite în mod raţional pot să dea producţii şi mai mari.

SABRI EMURLA
preşedintele gospodăriei colective din comuna Cobadin, regiunea Constanţa

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".